

avgust 2020

Sredozemlje 2020

Hrvaška

1. avgust 2020, sobota

Korčula Kanal Jezovica (Badija) - Ploče

Mirno sidrišče je bilo.

Zjutraj se kar spraviva na pot, da zaplujeva po Pelješkem kanalu preden maestral zapiha iz zahoda.

Ampak takoj, ko sva mimo preliva pri otočku Badija pred Korčulo že piha. Zdaj pa ne vem: Ali res že tako dolgo nisme plul po teh koncih, da sem pozabil kako piha, ali pa zdaj piha drugače.

Kadar je normalno lepo poletno vreme je vedno na Bolu ali pri Orebiču pihali zjutraj iz vzhoda, okrog poldneva je ponehalo, popoldan pa je potegnilo iz zahoda.

Tu pa že zjutraj piha iz zahoda.

Pred Orebičem kajtaji navdušeno kajtajo, nekaj jih je, ki se vozijo na foilu. Lepo je videti, ko je v vodi le smernik, hitrost pa je zavidanja vredna.

Ah, kje so časi, ko smo še na strehi stare stoenke vozili po tri surfe (vse zame, Lili ne surfa), avto pa je bil naložen z jadri in ostalo opremo.

Sedaj surfarji izgledajo že kar malo iz mode. Vsaj kite moraš imeti, po možnosti na foilu.

Kakorkoli, odmotorirava do Rta Lovišče. Zanimivost: Na karti kraju rečejo Lovište, rtu zraven pa Lovišče.

Jaz sem mislil, da le oboje Lovišče.

Tam piha nek čuden veter, saj očitno Velebit in Hvar precej obrneta veter. Ves čas imam veter v premec, pa sem najprej vozil na severozahod, potem na sever, potem na Vzhod in na koncu na jugovzhod. Saj ni veliko tega vetra, kakih 10 vozlov (razen v kanalu pri Orebiču, kjer ga je več), a vseeno. Lahko bi se me vsaj toliko usmilil, da malo zajadram.

Okrog dveh popoldan vrževa sidro v zalivu Divna.

Res je lepo, škoda, da je tam še kamp in temu primeren živžav malih gumenjakov, pedalinov in ostale krame.

En večji motornjak pride sidrat in misli, da je najboljši, če sidro vrže nekje na sredi med naše sidro in naš premec. Potem sepa čudi, da ga veter prinese na nas. One je namreč motornjak in kot tak je imun na veter. Če se postavi bočno na veter hoče tako tudi ostati. Mogoče mu pa nihče ni povedal za veter.

No, na srečo ni zapel naše verige in nekaj poizkusov kasneje je zasidran dovolj daleč od nas, da to ni več moj problem.

Čez čas začne tudi tukaj veter naraščati. Kar malo me boli, da smo celo pot motorirali, zdaj, ko smo na sidru pa lepo piha.

In se odločiva, da se kar prestaviva nekam bližje Pločam.

Samo na mali flok prav lepo vozimo v polkrmo okrog 6 vozlov.

Veter se je dobro razvil. Nisem vedel, da tudi tukaj v zalivu med Pelješcem in celino maestral tako dobro potegne.

Nameril sem max 24 vozlov sustained vetra. Večino časa ga je bilo okrog 15 do 20 (pravega), blizu Ploč pa je začel ugašati.

A tudi v samih Pločah kar solidno piha. Pričakoval sem totalno bonaco, pa imamo 10 do 15 vozlov. Zanimivo.

Med hribi se veter v dolinah ojača in je na morski gladini kar močan - celo tako, da malo poškropi barko, na višini instrumenta (18 m) pa ga je malo (pod 10 vozlov).

Nikoli v življenju še nisem bil z barko tule, pa sem preplul Jadran počez in podolgem.

Ne vem, kaj naj si mislim o pločah.

Na starejši Navionics karti, ki jo imam na ploterju je zaliv severno od mesta Ploče označen kot prepovedano območje. In res je videti polno vojaških objektov, a so v slabem stanju in očitno niso v uporabi. Na najnovejši karti prepovedi plovbe ni več.

Pogled z barke pa rezkrije dva povsem drugačna svetova.

Proti zahodu se dvigajo lepi gozdovi, proti vzhodu pa grdi kupi premoga in tovorno pristanišče.

V bazenu pred bivšimi vojašnicami še precej piha, zato grem naprej. Zadnji (najbolj severni) zalivček pa se povsem miren.

Globine je nad 10m povsod, razen res blizu obale. Pač sidrava v 12 m vodi. Prostora je dovolj, sva edina barka na sidru v celem zalivu. Na obali je na eni strani plaža, drugod pa nekako urejena obala in na njo so vezana manjša polovila.

Mirno pa je, kot v banji. Noben val ne najde poti sem noter, razen malih valčkov od čolnov, ki vozijo mimo.

Edina nevšečnost so komarji, ki so tu bolj tečni, kot drugod. A kemična vojna pomaga.

Za večerjo si spečeva še zadnji španski entrecot in admiralica je pripomnila, da je škoda, da doma ne dobiš takih kosov.

Mogoče bova morala pogledati pri kakih boljših mesarjih in ne v Hoferju, ha, ha. Je pa res da ima vsaka regija svoj način

razreza živali in slovenski (ex YU) meni ni najbolj pogodu. Zdi se mi, da včasih zafuraji celo kravico, ker jo narobe razrežejo.

Jutri dobiva obisk in uspela sva sprazniti zadnji dve kabini. Zdaj verjetno ne bom našel na barki ničesar več. Tako je, če preveč prestavljaš stvari. Upam, da vsaj admiralica ve, kje so zdaj brisače.

Danes sva naredila dva plova: Do uvale Divna je bilo 21 NM, do Ploč pa še 11. Za prvi del sva porabila 5 ur na motorju, za drugi del pa nobene (oboje zaokroženo na celo uro).

Vročina še ne popušča. Ura je skoraj dest zvečer, v barki pa 33°C.

2. avgust 2020, nedelja

Ploče - Drače

Tule v Pločah se je spalo, kot na jezeru. Veter je bil blag. Sicer je pihal iz vseh smeri, a nič hudega. Edna sidrana barka sva in prostora je kolikor hočeš.

Preveril sem cel kup različnih virov glede Ploč in kar nekaj od njih navaja, da je plovba v ta del zaliva prepovedana. To me je malo skrbelo, a sem si dopovedoval, da so vsi ti viri zastareli, saj so vojaški objekti na obali vsi zapuščeni, na bivše vojaške pomole pa so vezana plovila lokalcev.

Sva pa tukalje prava atrakcija. Že dolgo se mi ni zgodilo, da bi me večkrat slikali v smislu: Glej, jadrnica!

Ja, tako redke ptice smo tukaj jadranci. Danes smo v celem dnevu videli dve ali tri. Možno je, da je bila ena trikrat. Pa še ta je bila mala, za dnevne izlete.

V Pločah smo natočili nafto in naložili družbo. Ostali naj bi do 12.8, a glede na količino hrane, ki smo jo danes preložili iz avta na barko bodo mogoče ostali cel mesec.

V Pločah lepo zapiha maestral in Jaka nas odpelje na jadra do Drač, male vasice na Pelješcu, 7 milj južno od Ploč.

Ja, zdaj imam kapitanskega pomočnika. Mladi možgani dobro delujejo. Enkrat poveš, pa že razume in si zapomni.

Danes sva bila pri taktičnih odločitvah: Kako okrog oznak v morju in kako natrimati jadra, kako deluje krmilo in avtopilot, kako na karti in na instrumentih gledaš globino. Kmalu preideva na bolj strateške odločitve: Kako organizirati 12 dnevni dopust glede na trenutno vremensko napoved, plovne lastnosti barke in želje posadke. No vmes se morava še dosti naučiti, ampak saj imava čas.

Zvečer imamo piknik. Ja, moj roštilj počasi odhaja v večna lovišča. Upam, da bo zdržal do konca sezone.

Odkrili pa smo novo omejitev Herona: Hladilnik je prvič. poln do konca in niti eno vino ne gre več notri.

Danes smo prepluli 9 NM, v glavnem samo na flok v polkrmu. Motor ima eno uro več, ko smo jo naredili v Pločah v luki in pri sidranju.

3. avgust 2020, ponedeljek

Drač - Lovišče

Noč je bila mirna, zbudimo se v sončno jutro in razmišljamo, če bi šli po školjke, ki jih gojijo in prodajajo v sosednjem zalivčku, ali bi šli raje pogledat, kako kitajci gradijo most na Pelješac. Temelji stebrov so dobro vidni.

Ampak, preden spijemo kavico in pojemo zajtrk se jugo že okrepi. Do stebrov bi bila ura plovbe v veter in val, zato se odločimo, da si gremo stebre šli pogledat kdaj drugič.

Raje obrnemo in odplujemo po kanalu na severozahod.

Razvijemo samo flok in to je povsem dovolj, da plujemo s sedmimi do osmimi vozli hitrosti. Maksimum je bil zabeležen pri 8,9 vozla.

Ni slabo, za mali flok, ampak vetra je bilo dovolj, večino časa nad 20 vozlov, max sustained zabeležen 29 vozlov.

Seveda je bilo to pravi veter. Ker smo vozili z vetrom v krmo smo ga občutili precej manj.

Nekaj časa smo vozili metuljčka (flok levo, viharnik desno) ampak je Jaka moral ves čas popravljati smer, da ni viharnika zapiralo.

Ko obrneno okrog rta Lovišče seveda dobimo veter v bok in nato v premec. Takrat občutimo, koliko je plovba z vetrom lažja, kjub temu, da vala sploh ni bilo, saj smo bili blizu obale.

Jaka nas je varno pripeljal do zaliva in mi predal krmilo, kar mu štejem v plus, saj očitno zna oceniti situacijo in svoje sposobnosti. Zaliv je relativno majhen, poln plovil, piha pa dobrih 20 vozlov vetra. To niso optimalni pogoji za vodenje jadrnice na majhnem prostoru.

Zaradi vremenska napovedi smo se odločili za sidranje v Lovištu. Zaliv je dobro zaprt in zaščitem praktično pred vsemi vetrovi.

Seveda nismo edini, ki smo prišli na to idejo, v zalivu je že precej bark.

Vseeno najdemo prostor za Herona, vržemo sidro in ko zategnemo smo od vseh ostalih bark oddaljeni bogato več, kot 50 m.

Pri sidranju v relativno polnih zalivih si ponavadi pomagava z radarjem. S pomočjo radarja lahko precej bolj natančno izmeriš razdalje. Na oko meni večje barke izgledajo bližje, kot so v resnici in manjše dalj, kot so v resnici.

Seveda se da brez radarja, ampak zakaj ne bi uporabil vse tehnologije, ki je na voljo.

Jaka se je potem še enkrat izkazal z odlično Carbonaro, ki jo je skuhal za večerjo.

Proti večeru se veter še nekoliko okrepi. Številke nad 30 vozlov so pogosto na instrumentu.

Vala na srečo ni dosti in Heron je precej miren. Nekatero manjše barčice poskakujejo, mi valov skoraj ne čutimo.

Kopanje je za nekatere od nas zelo kratko, SUP, ki je med kopanjem v vodi pa dela vragolije v zraku, ko ga veter dviguje.

Pogled na barke okrog nas me nekoliko pomiri, saj so večinoma lastniške in verjetno vedo, kako se sidra. Na srečo piha že zdaj, čez dan, in če bi bil kdo preslabo sidran bi že zdaj drsel.

Upam, da ponoči ne bo kakšne drame.

Danes smo prepluli 25 NM, v glavnem samo na flok v krmo. Motor ima eno uro več, porabljeno za vplutje v zaliv in za sidranje.

4. avgust 2020, torek

Lovišče

Noč je bila mirna in zbudimo se v verdo jutro.

Napovedan je dež, ampak sije sonce. Vseeno danes ne gremo nikamor.

Še vedno piha jugo in mi smo namenjeni na jugovzhod, proti Dubrovniku. Lahko bi tolkli v veter in val, ampak ker ni nujno ne bomo. Raje gremo naprej, ko se vreme umiri.

Čez dan SUPamo, se kopamo in se imamo čisto v redu.

Argentinski steaki in primerno vince tudi niso poslabšali vzdušja.

Potem se vreme malo skvari in začne deževati.

Pred večerom se začne malo večja drama. Najprej začne resno deževati, potem se veter okrepi in nato se razvije prav resna nevihta.

Vidljivost je zmanjšana na nekaj metrov, dež leti vodoravno. Na srečo (no, mogoče vse le ni samo sreča) smo pred dežjem že namestili vse zaščite pred vetrom in dežjem, tako da je v kokpitu čisto znosno. Sidro nam drži.

Strele sekajo, ampak jih ni veliko in niso zelo blizu.

Veter kar narašča in za vsak slučaj ključim instrumente in prižgem radar, ker se itak nič ne vidi. En švicarski Amel Maramu niha pred nami in je presneto blizu. Manj, kot 20 m pred našim premsem so. Bojim se, da jim zdrsne sidro, ampak so ves čas na istem mestu.

Vetra je veliko. Instrument pokaže 50 vozlov sustained, s sunki nekaj čez.

Večina bark je v redu, le ena Firstka 46.6 je na obali.

Lansirali so splav in se s splavom rešili na obalo. Vsi izgledajo OK.

Že ko so danes prihajali v zaliv in so sidrali, je admiralica pripomnila, da so sidrali preblizu obale. Sicer so imeli vsi gor rokavičke i Musto obleke, a jim žal to ni dosti pomagalo.

Izgledalo je, da jim sidro drži, a ker niso bili prepričani v to (morda jim je že malo drselo), so se odločili dvigniti sidro. Žal jim to v 50 vozlih ni uspelo in jih je vrglo na obalo.

Še en tender je odtrgalo in je na obali, ostali smo v redu, vsaj kolikor se vidi od tule.

Ko veter malo popusti in se obrne se Švicarja znajdeta res blizu nas. Dovolj blizu, da stojimo z bokobrani pripravljeni na obrambo, če bo potrebna.

Švicarja imata nenormalno veliko verige in se vrtita drugače od vseh ostalih v zalivu. Ko smo sidrali smo bili 50 m oddaljeni od njih. Pravi, da ima 50 m verige, a jih mora imeti precej več.

Nato se razjasni in veter se umiri.

V nekaj minutah se začne reševalna akcija nasedle jadrnice.

Nakj večjih tenderjev z močnimi motorji in par ribiških čolnov je tam, potapljač je v vodi.

Okrog kobilice zavežejo vrvi in vlečejo ven, vrh jambora vlečejo najprej na obali, potem z ribiškega čolna postrani, da nagnejo barko.

Malo jo premaknejo in obrnejo, a v globoko vodo je ne morejo zveliči. Še vedno je precej nagnjena. Nekajkrat jim kakšna vlečna vrv počí. Upam, da je ni nihče skupil. Premišljujemo, ali bi jim lahko mi kako pomagali, a z našim tenderjem s 6 konji bi bili samo v napoto, z barko pa ne moremo v tako plitvo vodo. Zato raje samo gledamo.

Ena barka je sploh zabavna za pogledat, saj se zažene in napne vlečno vrv, potem pa jo kot na elastiki potegne nazaj.

Nato se pripelje ena resna ribiška ladja, ki je sicer opremljena za vlačenje mrež. Ta jih bo potegnila, če ne drugače po kosih.

V napoto jim je ena jadrnica, ki je sidrana v bližini in kapitanova rešitev je povsem enostavna: 'Vozi na njega, ko ga jebe'.

No, v nekaj minutaj je jadrnica v vodi in drama je končana.

Jaz odsupam do Švicerjev in ugotovimo, da smo oboji sidrani v redu, mi spustimo še par metrov verige, da bo naš krog bolj podoben in se oboji pomirimo.

Drama je končana. Zdajle moja posadka pije čaj, ker so se preveč shladili, jaz sem se pravočasno oblekel, a preventivno za zdravje bom vseeno spil en rum.

Glavno neurje je mimo in upam na mirno noč.

Beneteau First 46.6, ki ga je neurje vrglo na obalo. Na srečo v zalivu ni valov in jih ni razbilo.

5. avgust 2020, sreda

Lovišče - Badija

Ponoči smo dobro spali.

Lepo se je ohladilo in pokril sem se celo s tanko odejico.

Verjetno je še nekajkrat deževalo, a jaz tega ne vem, saj sam spal.

Še tega nisem slišal, kdaj je odplula turistična ladja, ki je bila zasidrana zraven nas.

Smo pa zjutraj ugotovili, da tista jadrnica na obali ni bila edina drama v Lovišču včeraj.

Kar nekaj čolnov vleče naokrog po zalivu male gumenjake. Če to ni nova moda v Lovišču, potem jih je očitno nevihta razmetala naokrog in jih sedaj pobirajo in vračajo lastnikom.

En hud večji tender pa se dolgo mota na istem mestu. Kmalu se mu pridruži še lesen čoln nekega domačina.

Nekaj so morali zgubiti. Kmalu postane jasno: Iščejo sidro z verigo in s pomočjo potapljača ga tudi najdejo.

Čez čas pripluje konkretna jahta, ki je bila včeraj sidrana v zalivu. Taka, resna s profi posadko v uniformah. Vrv zavežejo na konec verige in jo začno vleči v barko.

Izgleda, da so včeraj v neurju drseli in so morali odvreči sidro z verigo, da so rešili jahto.

Medtem je izginil rešilni tudi splav, ki ga je posadka jadrnice pustila kat v gozdčku ob plaži in kmalu jih vidimo, da zapuščajo zaliv. Verjetno so oni vzeli svoj splav, barka pa očitno še plava na vodi.

Tudi mi izplujemo, saj smo že dva dni tukaj. Do Korčule bomo že prišli, čeprav še vedno piha jugo.

Prav lepo jadramo z glavnim jadrom na drugi krajšavi in viharnim flokom. Ustavimo se za kopanje v zalivu Račišče na Korčuli.

Zaliv mi ni všeč za sidranje, saj je voda precej globoka, a za kratek postanek bo že nekako.

Začne se operacija 'oddaja smeti', ker na obali opazimo veliko kanto.

Dva člana posadke se s SUPom odpeljeta oddat smeti v relativno lepem sončnem vremenu.

A kmalu se pooblači in začne deževati. SUPovca se najprej zabavata, a ko potegne veter se začne resno plavanje. V minuti ali dveh imamo čez 30 vozlov vetra. Nekaj metrov razdalje do barke postane resen izziv, a sta oba dobra plavalca.

Za povrh nam še sidro ne drži. Čeprav sem dal dovolj verige za dnevni postanek in za silo zategnil (bolj, kot zateguje večina, a manj, kot bi zategnil za sidranje za čez noč) nam je sidro popustilo.

Ko je vsa posadka na krovu in SUP privezan dvignemo sidro. Takrat postane tudi jasno zakaj smo drseli:

Na dnu je gosta rastlinje v zelo mehkem blatu. Ko smo zategnili so korenine z blatom držale barko, a ko je nevihtica prihrumela s sunki čez 30 vozlov smo nekajkrat zanihali in očitno so bili sunki premočni in so stragali korenine. Rastlinje pa je tako zabasalo sidro, da se ni moglo več dobro vkopati. Zato smo se ob vsakem sunku pomikali nazaj.

Dobro nam je opralo barko, saj je lilo, kot iz škafa. Prej smo namreč orcali in smo dobili nekaj morja na krov. Eni pravijo, da je bilo tudi nekaj toče, jaz je nisem videl.

Kakor hitro je nevihta prišla, tako hitro je ni bilo več. Odmotorirali smo mimo mesta Korčula in sidrali pred samostanom na otočku Badija.

Eni smo odveslali smo na sprehod po otočku, eni so medtem naredili odlično večerjo.

Vreme je je povsem umirilo in večer je bil spokojen.

Danes smo prepluli skupaj 12 NM in doživeli različne vrste vremena. Vetra od 0 do 33 vozlov in sicer iz raznih smeri, dež in sonce. Na motorju smo pridelali 2 uri.

Heron na sidru pred Badijo

Samostan prenavljajo precej radikalno

Jelenčki na Badiji so bili pa zvedavi.

6. avgust 2020, četrtek

Badija - Mrginj - Šipanska luka

Noč pred otočkom je bila mirna do šestih zjutraj, ko so začeli zvoniti.

Nekaterim se zdi jutranje zvonjenje lepo, meni se zdi, da v 21 stoletju ni potrebno na ves glas in navsezgodaj delati reklame za krščansko religijo. Naj si tisti, ki si to želijo na svoje telefone nastavijo bujenje z zvonovi, ostale pa naj pustijo spati. Če sem jaz spoštoval menihe in sem zaradi njih oblekel kopalke in majico, bi oni lahko spoštovali mene in me pustili spati.

No, ob sedmih odrinemo, saj imamo danes na sporedu kar nekaj poti, vreme pa je še precej nestanovitno. Z zgodnjim štartom imamo več možnosti za spremembo planov, če vreme ne bi sodelovalo.

Jugo se obrača v burjo in trenutno se še tepeta med seboj. Večino časa plujemo na motor, vmes stokrat razvijemo in zvijemo prednja jadra. Vetra je od 0 do 20 vozlov iz smri juga in burje in še česa vmes. Nekaj sunkov je bilo močnejših, tja do 27 navideznega, a to je bilo res le nekaj sunkov, ki so prihrumeli po dolinah Pelješca.

Prvi postanek za kopanje naredimo v zalivu Mrginj, na samem koncu Pelješca. Lepa okolica z veliko gozda vabi, da bi tu ostali še čez noč, a meni se zdi vreme še preveč nestanovitno. Zaliv je povsem odprt na burjo - v smeri burje je 4 milje morja. Dovolj, da se razvije neudoben val.

Vreme je pretežno oblačno, vmes nekajkrat celo malo rosi, a Lili se vseeno odpravi na podvodni foto lov. Pravi, da je bila svetloba slaba in slike niso uspele.

Ostali smo pretežno SUPali, nekateri so plavali.

Po postanku s eprestavimo v bolj varen zaliv. Nihamo med Šipansko lukco na Šipanu in zalivom Jakljan na ... seveda na Jakljanu. Zmaga Šipan, saj ponuja možnost svežega kruha in sladoleda.

Zaliv je precej zaseden. Nekaj je naših starih znancev (recimo 56 m jadrnica Aquarius se spet sidrana zraven nas), in nasploh je kar gneča. Na koncu se odločimo za sidranje v kar 16 m globine, da imamo dovolj prostora okrog nas.

Še najbližje nam je en Avstrelac, zato odSUPam do njega, da preverim, če se mu zdi razdalje dovolj, in se pozanimam o tem koliko ima verige v vodi.

Pomiri me, da me je gledal kje sem metal sidro in da smo sigurno v redu, on je pa itak na bloku in ne na sidru. Mi nihamo pred njim, kar je v redu, če se obrne bomo pa zelo daleč.

Me je pa takoj vprašal, kako smo preživeli 'hurikan' pred dvema dnevoma.

Hmm, jaz nič ne vem o kakšnem 'hurikanu', imeli pa smo hudo nevihto z močnimi vetrovi.

On pravi, da je sidral v zalivu Slano (to je le nekaj milj od Šipana), pihalo je 5 vozlov vetra, ko je zaslišak močan hrup vetra.

Z ženo sta oba vstala in ona je za svak slučaj prižgala instrumente.

Potem je udarilo. Pravi, da je pihalo 50 vozlov in čez, ko jim je utrgalo sidrno verigo. Na srečo sta bila pokonci in sta se z motorjem lahko izvlekla iz težav, a da je bilo brutalno, pa je plul že marsikje.

Mislím, da je glavnina slabega vremena zaenkrat za nami bomo videli.

Zaliv je dobro zaščiten za jugo in za burjo, ni pa zaščitem pred čarteristi. Ti vedno predstavljajo nevarnost s slabimi sidri in še slabšimi načini sidranja.

Danes smo prepluli najprej 31 NM do konca Pelješca in potem še pet in pol do Šipana.

Vetra je bilo od skoraj 0 do nekaj čez 20 vozlov, nekaj osamljenih sunkov je bilo do 27. Veter je bil precej muhast in ni se mi dalo ves čas viseti na vinčih in trimati jader, zato smo jadrali precej konzervativno in si za boljšo hitrost pomagali z motorjem.

Na motorju smo pridelali kar 7 ur.

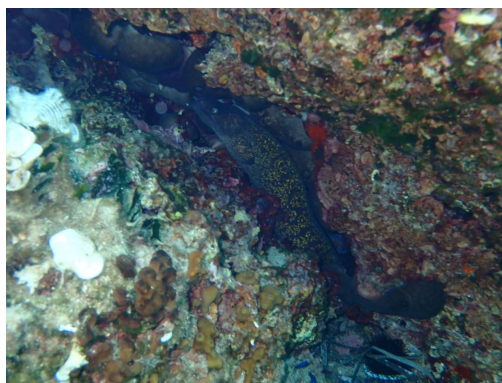
Podobučje, Bakija, pozdravljen!

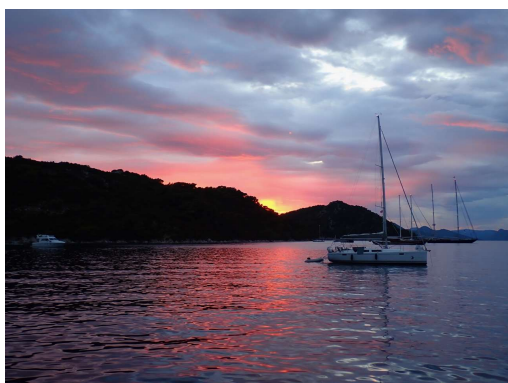
Ali je sploh še politično primerno slikati peterokrako rdečo zvezdo?

Ni ravno rdeče morje. . .

Murena prav nezaupljivo gleda izpod skale.

Ob sončnem zahodu.

7. avgust 2020, petek

Šipanska luka - Dubrovnik - Koločep

Noč je bila mirna in čarteristi nas niso torpedirali s svojimi plovili.

Danes je dan za Dubrovnik.

Osplujemo iz Šipanske luke in se odpravimo skozi ozek preliv med Šipanom in Jakljanom. Preliv je precej ozek, morda 100 m, a se zdi ožji, nad njim pa je napeljan daljnovod.

Na karti piše, da je višina daljnovoda 43 m (mogoče piše 46), a jaz sem vedno živčen, če peljemo pod mostom, daljnovodom ali čemerkoli, kar se razteza nad jamborom, pa četudi je jambor pol krajši od svetlega prostora pod daljnovodom.

Najprej si Dubrovnik ogledamo iz vode, ko zaplujemo skoraj v mestno luko, potem sidramo v bližini.

Tik pred luko je sidranje prepovedano, okrog Lokruma pa je bodisi pregloboko, ali pa je že kdo sidran tam. Nazadnje sidramo v relativno globoki vodi severno od Lokruma (malo vzhodno od mestne luke).

Dno je kamnito, zato navežem 'trip line' na sidro. To je vrv s plovcem, ki je privezana na prednji rob sidra s katero lahko odhkljamo sidro, če se zatakne za skalo.

Sledi desant na Dubrovnik.

Kapaciteta Walkwer baya narekuje napad v dveh skupinah.

Dubrovnik je sicer poln turistov, a niti slučajno to ni mormalna avgustovska gneča. Po ulicah je dovolj prostora, da normalno hodiš in si ogleduješ stare kamne, pred mestom ni križark.

Prijetno presenečenje je sladoled, ki je (za Hrvaško) res dober in porcije obilne.

Vrnitev na Herona poteka spet v dveh rundah in druga skupina že doživi veter, ki malo poškrpi ekipo.

Naše dnevno sidrišče ni bilo mišljeno za čez noč, saj je precej izpostavljeno in valovito. Za čez noč se moramo spraviti nekam na varno.

V igri so Zaton, Koločep in Slano.

Slano je verjetno najboljše, a je tudi najbolj oddaljeno, Zaton pa ima renome, da burja tam ustvari neugodne sunke, in da se veter v dolinah okrepi. Poleg tega ima okrog in okrog prometno cesto.

Torej poizkusimo Koločep in sicer D. Celu, zaliv na severni strani otoka.

Zaliv izgleda v redu. Le ladja vozi dokaj blizu.

Če se bo veter obrnil nas lahko raztegne po verigi precej blizu pomola, kjer pristaja ladja. In ta ni majhna.

Tolažim se s tem, da je verjetno navajen vsega hudega.

Zvečer je pristal dvakrat in bil kakšnih 50 m oddaljen od Herona, ko je obračal. Naslednjič pride malo po šesti zjutraj. Če se veter ne obrne bo OK, sicer bo blizu.

Danes smo prepluli 24 NM. 17 do Dubrovnika in potem še 7 do Koločepa.

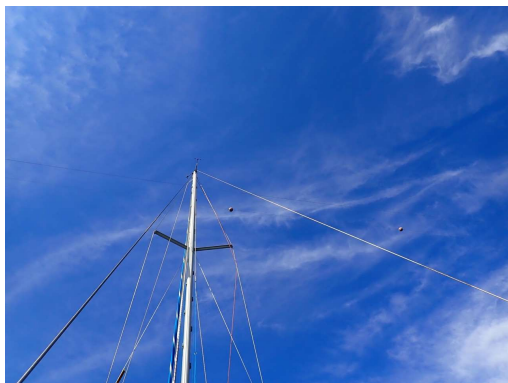
V prvem plovu je bilo vetra malo, max je Raymarine zabeležil pri le 7 vozlih, v drugem plovu pa je burjica že pihala v sunkih do 26 vozlov. Na sidrišču pa je pihalo zelo nežnih 6 vozlov in sidrišče je mirno.

Naše sidrišče v Šipanski luki.

Preliv med Šipanom in Jakljanom.

Daljnovid je visoooooko nad jamborom.

Pogled na Dubrovnik z morske strani.

Čolnič pustimo med malimi lokalnimi čolni, kjer ne moti nikogar. Admiralici ni všeč 'stranski vhod' v Dubrovnik. Ona bi na glavna vrata, Šefovsko.

Dubrovnik. Pretirane gneče ni. Ravno prav.

Dubrovnik.

8. avgust 2020, sobota

Koločep - Žuljana (južni zaliv)

Nisem spal najbolje, ker sem preveč mislil na to, če bom motil ladjo pri pristajanju, če nas vetzer po verigi raztegne v smeri pomola.

Zbudil sem se pred prihodom ladje - pred šesto. No, če sem že buden grem ugasnit sidrno lučko in gledam, kako pripelje ladja. Prostora ima več, kot dovolj.

Z ladje se usuje precej ljudi. Seveda, v soboto je menjava turistov. Za ladjo pride kmaluz še kup manjših ladjic s turisti.

Zjutraj se potem predolgo svaljkamo preden odplujemo. A nazaj moramo, če hočemo biti pravočasno v Pločah.

Veter slabo sodeluje, saj nam piha pretžežno v nos. Motorsailamo, večino časa le z glavnim jadrom.

Piha zahodnik, ki se po kanalu obrne v severozahodnik ki piha vse do vhoda v Žuljanski zaliv, kjer piha burja.

In burja tukaj baje kar dopro piha, Žuljana in Trstenik nista najbolj primerna za sidranje v burji, pravijo.

Danes burja ni močna in po napovedi naj bi čez noč veter upadel.

Najprej nameravamo prav v Žuljano, a notri prihaja swell in niti ne poizkusimo sidrati. Že ko se ustavimo se preveč zibamo.

Poizkusimo še en zaliv južneje. Tu smo bolj skriti za nekim malim otočkom, spredaj pa je še nekaj čeri in voda izgleda bistveno mirnejša.

Sidramo, a sidro ne drži. Nič hudega, se zgodi. Ponovimo. Ne drži. Lili je že na koncu z živci, saj ima na štedilniku krompir, ki se ji bo razkuhal, če kmalu ne sidramo. Vsakič vržemo sidro malo drugje, a v istem delu zaliva.

Prestavimo se na drugi konec zaliva. Poizkusimo še tretjič

Zategnemo in - spet ne drži.

Nekateri to rešujejo tako, da pač ne zategujejo. Jaz to rešujem tako, da ponavljamo, dokler sidro končno prime.

V četrtem poizkusu sidro končno prime.

V zalivu so poleg nas še tri barke. Počutim se rahlo poklapano, ker sem tolikokrat poizkušal, a varnost je zame pred frajerskim pristankom.

Odvežemo SUP, da naredimo prostor in zakurimo roštilj.

Ob hrani smo takoj boljše volje.

Medtem burja nekajkrat pihne. Nič resnega, le malo zažvižga.

Veliki katamaran (62 čevljev) se je presidral. Nismo dobro videli, če so drseli ali so se prestavili kar tako, za hec, ker jim je preveč dišalo z našega roštilja.

Malo kasneje sta zdrseli še obe preostali jadrnici.

Eden se je kmalu ustavil in je šel resno podaljšat verigo, drugi pa je čez nekaj časa prižgal navigacijske luči in odplul.

Dno očitno ni najboljše.

Na dnu so območja mivke in območja trave. Izgleda odlično, a je možno, da je pod tanko plastjo mivke skala.

Zdaj sem bil še bolj zadovoljen, da sem štirikrat sidral, da je končno sidro zdržalo moj test in se nisem zadovoljil z manj obrati motorja.

Posadka je danes kar utrujena, prepluli smo 33 NM, večino v veter, vse z motorjem ali vsaj z delno pomočjo motorja.

Vala ni bilo veliko, nekajkrat je malo zmočilo palubo, vetra pa je bilo v glavnem med 10 in 20, max je Raymarine zabeležil pri 25 vozlih.

Zaliv je trenutno miren, in okolica je lepa, upam, da nam burja ponoči ne bo delala težav.

9. avgust 2020, nedelja

Žuljana (južni zaliv) - Račišče - Badija

Ponoči so sosedje še drseli po zalivu. Veliki katamaran s profesionalno posadko je drsel večkrat in zjutraj so bili povsem na koncu zaliva.

Mi smo ostali na svojem mestu.

Zjutraj relativno zgodaj odplujemo, da izkoristimo burjico, ki še piha.

Ampak burjica je kar precej močnejša od napovedane. O tem, da bi dvignil glavno jadro nisem niti resno razmišljal. V burji je ponavadi preveč dela z jadri zaradi sunkov in takrat imam raje premalo jader kot preveč. Razvijem flok in lepo jadramo s hitrostjo med 4 in 7 vozli.

Čez čas sem flok skrajšal in ga nekaj kasneje nadomestil z malim viharnim jadrom. Povsem dovolj je bilo za udobno jadranje, na regati pa itak nismo. Max hitrost je zabeležana pri 7,4, povprečje je bilo 4,6.

Max veter je instrument zabeležil pri 33 vozlih, a večino časa je pihalo med 10 in 20, seveda v sunkih.

Relativno udobno in hitro smo prišli med otočke na vzhodu otoka Korčule, kjer vala ni bilo več.

Tudi prej ni bilo velikih valov, a ravno dovolj, da smo na vsakih nekaj minut dobili moker pozdrav v kokpit.

Sidramo v zalivčku Račišče, dobro miljo južno od Badije. Tu je povsem drugo vreme. Ko sidramo piha le 5 vozlov vetra, voda je gladka in čista.

Vroče je in hladimo se v vodi.

Potem se slišimo z Malo in Laro in se prestavimo pred samostan.

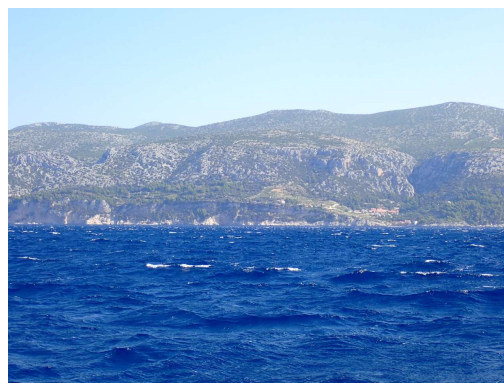
Seveda vlečemo mornarja Jako na SUPu za sabo, saj sedeti v kokpitu bi bilo preveč enostavno.

Imamo nasprotujoče si informacije o plačljivosti sidranja tule, a nam se zdi, da koncesija za letos ni bila podeljena in morebitno zaračunavanje ni možno.

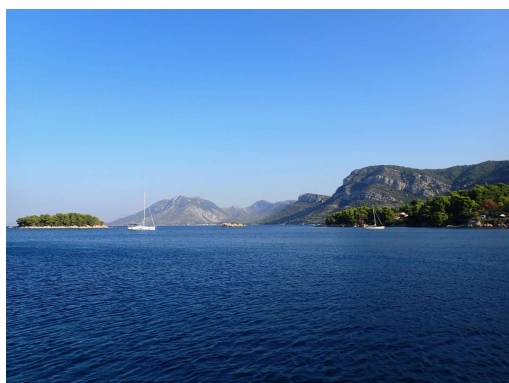
Druženje s sosedi je bilo prijetno a kratko. Se moramo kmalu spet kje dobiti.

Šolski primer tega, kako izgleda sidrni alarm na AISu po noči sodranja.

Burjica je nakodrala morje in nas občasno malo posolila.

Otoček pred Žuljano.

Najprej sidramo v zalivček, kjer smo bližje trgovini. Čisto lep prostorček je, morda je le preveč ljudi.

10. avgust 2020, ponedeljek

Badija - Lovišče

Kot se za samostan spodobi so menihi ob šestih zjutraj začeli s svojo žurko - se pravi veselo so zvonili na ves glas. Sicer je bilo jutro lepo in mirno.

Okrog devetih se odpravimo na pot. Poslovimo se še od Lare in Male in odplujemo. Škoda, da imamo tako različne poti in se dolgo ne bomo videli, saj bi včerajšnji večer z veseljem ponovil.

Vetra je premalo za jadrnanje in še tistih nekaj vozlov, kar ga je, je v nos.

Motoriranje izkoristimo za ogled Pelješca z morske strani. Ko si od blizu ogledujemo zalivček Duba in gostilno z bojami tam notri so mislili, da hočemo k njim in so poslali čoln, da bi nam pomagal privezati. Žal danes z nami niso imeli posla.

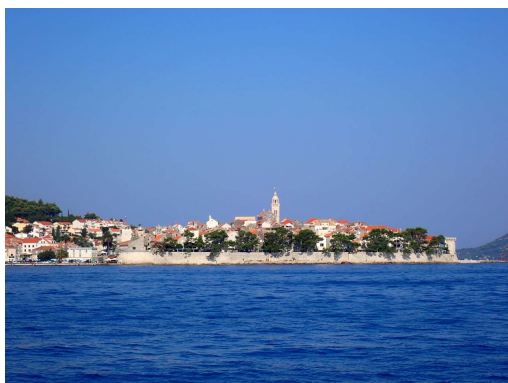
Zaplujemo mimo rta Osicac in sidramo malo pred vhomom v zaliv Lovišća. Prepustimo se kopianju, SUPanju in lenarjenju. Voda je kristalno čista.

Ja, temu lahko rečemo pravi dopust. Mogoče bi lahko bil zrak par stopinj hladnejši, a to rešimo z dobavami iz hladilnika.

Čez čas se prestavimo v zaliv Lovišta.

Notri je precej plovil in sidramo skoraj na istem mestu, kot prejšnjič. Do večera se zaliv še bolj napolni. Barke smo sidrane precej na gosto, kar ni po mojem okusu a to je pač cena krizanja po hrvaškem Jadranu sredi avgusta.

Saj res: K včerajšnjemu dnevniku sem dodal še slikice.

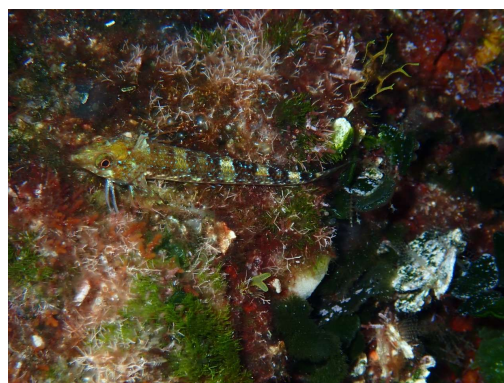
Ugani kateri kraj je to.

Lilika je bila danes v vodi in je slikala.

Jadran niso Maledivi in moraš biti zadovoljen tudi z navadnim rakom samotarjem v hišici od polžka..

Ali malo babico (verjetno mali šetač)

Salpe

Brancin.

11. avgust 2020, torek

Lovište - Divna - Blace

Iz avgustovske Jadranske gneče v Lovištu se prestavimo v zaliv Divna.

Tudi tukaj je ljudi precej več, kot jih je bilo pred kratkim. Ne sicer na vodi (sidrana je ena jadrnica, ki kmalu odpluje) ampak ljudi na plaži in v vodi.

Kopanje in SUPanje je odlično.

Ko potegne maestral zapustimo Divno in odjadramo proti Blacam.

Vetra bi si želel kak vozel več, a kljub vsemu še kar dobro napredujemo proti Blacam.

V Blacah moramo nujno stestirati gostilno, za katero smo pridobili pozitivno mnenje. In to ne od trip advisorje ali googlea temveč od ultimativnega svetovnega poznavalca in eksperta za meso in vse ostalo.

Veter je bil v začetki za silo, potem je slabel in ko je hitrost padla na 3 vozle in nižje smo prižgali motor, ki je pomagal jadrom.

Še pred nekaj dnevi smo imeli preveč vetra, zdaj ga imamo premalo.

V Blacah sidramo v sredini zaliva v najglobji vodi. Napotimo se v oštarijo.

Napravim osnovnošolsko napako in pozabim prižgati sidrno luč. Sicer še sije sonce ampak vem, da bo tema, ko bomo šli domov. Amaterska napaka.

Posadka me prepriča, da tule ni kakega prometa in bomo pač luč prižgali, ko se vrnemo na barko.

Večerja je bila dobra. Dobra je mogoče preslaba ocena: Večerja je bila odlična.

Seveda sem moral stestirati T-bone steak in upal sem si celo naročiti rare. Če je meso dobro mi je rare najbolj všeč. Če na hrvaškem ne poveš, kaj bi rad, ponavadi dobiš prepečenega (bolj od well-done) in povsem suhega.

Ampak ne pri malem Anteju.

Tu je bil spečen do pikice pravilno. In meso je bilo odlično.

Tudi ostale stvari so bile dobre. Očitno vedo, kaj delajo.

Preseenečen sem bil, ker je bila restavracija polna do zadnje mize,. Sezona je očitno na višku. Še k naši mizi sta se prisledla dva Slovenca, da ne bi ostala brez večerje.

Po večerji odveslamo do Herona in pri tem prepevamo Belo snežinko in Volare - dve pesmi, na katere se dobro vesla. Če prej spiješ kak liter ali dva, pesem še bolje sede.

Večer zaključimo v kokpitu Herona.

Celo tukajle, daleč od glavnih čarterskih poti je na morju nekaj plovil. Sezona ne bo povsem zgubljena.

Danes sm prepluli 25 milj od tega prvi del (Lovište do Divne) na motor praktično v bonaci, drugi del (Divna - Blce) pa delno s popoldanskim maestralom in delno na motor.

Vetra dane sni bilo veliko. Max je Raymarine zabeležil pri 19 vozlih (true), a ne vem, kdaj, saj je bil večino časa precej pod to vrednostjo. Na sidru je pihalo le 5 vozlov vetra, zvečer pa je bila bonaca.

12. avgust 2020, sreda

Blace - Most na Pelješac - Soline - Ploče - Crni rat (Brač)

Zjutraj odveslam po svež kruh, potem pa se odpravimo na ogled mostu na Pelješac. Nismo se peljali po mostu, ker ga še ni, ampak smo pluli pod bodočim mostom.

Stebri že stojijo, na nekatere že postavljajo elemente vozišča.

Stebre krasijo napisi, ki spodbujajo delavce k varnosti pri delu in podobne vzpodbudne parole. Napisi so v hrvaščini in kitajščini.

Za kitajske seveda ne vem, če je vsebina enaka.

Od blizu je most kar impresiven.

Po ogledu mostu pa na kopanje.

Sidramo v zalivu Soline (na pol mopi med mostom in Blacami) pred bunkerjem za torpedne čolne.

Ta je enak, kot so vsi tuneli, ki jih je JNA skopala na strateška mesta v času, ko so še nudili kakšno zaščito.

S sodobno tehnologijo bi jih uničili v nekaj minutah.

Ta je imel še železno konstrukcijo, ki je od zgoraj zapirala vhod in prekrita z maskirno mrežo skrila tunnel pred opazovalci.

S konstrukcije so visele debele vrvi in otroci in malo starejši otroci po duši so plezali po teh vrveh in skakali v morje.

Meni se je to zdelo precej nevarno početje, saj je bila konstrukcija v zelo slabem stanju, prerjavljena in podrta na več mestih. V kateremkoli trenutku bi se lahko podrta in pokopala pod seboj nadebudne Tarzane.

Voda je bila kar hladna. Morda je tam kak izliv podzemnega rokava Neretve, ki je celo leto izredno mrzla.

Po kopanju se odpravimo v Ploče, kjer odložimo del posadke. Lepo smo se imeli. Trenutek, ko prijatelji odidejo z barke je vedno tako prazen. Kar ne vem, kam naj se dam.

Veter je pihal v pomol na katerem sem vezan bočno. Z motorjem in s pomočjo porivačev na pomolu odmaknemo premec in ravno dam gas in začnem peljati, ko se pripelje policijski čoln, naredi pirueto in me prav grdo izsili. Pristaja na isti pomol tik pred moj kljun. Če dam gas, da odpeljem, tako, kot sem nameraval ga bom zadel. Če ne dam gasa me bo potisnilo nazaj v pomol.

Ni bilo jasno je to, ali je tisti policaj tako slab ali tako neobziren voznik. Moral je videti, da sem sredi manevra, pa se mi vrže pred premec - in to seveda z desne in ima pri tem prednost.

Moral sem se spet nasloniti na pomol, se premakniti za dva metra nazaj in ponoviti manever.

Dolga pot je danes še pred nama, ne bi se smel zmeniti z bratom za jutri tako daleč.

Cel dan ni pihalo nič omembe vrednega, šele v Pločah se je dvignil rahel maestral. Ta seveda vleče po kanalu proti nama.

Če ne bi bil zmenjen bi lahko v Pločah prespal v varnem sidrišču in se na pot odpravil jutri zjutraj po gladkem morju in sicer spočit in dobre volje.

Tako pa po prekratki noči in polnem dnevu rinem v veter in valove.

Saj vetra ni veliko, v začetku tudi valov skoraj ni, ampak val se stopnjuje in danes je še posebej zmešan. Verjeno so bile kje kakšne poletne nevihtice. Radio Dubrovnik jih je napovedoval. Mi sicer nismo dobili nobene, le enkrat je padlo par kapelj dežja, veter pa se ni okrepil. Danes cel dan veter ni prišel niti blizu 20 vozlov. Max zabeležen je 18, a v glavnem je maestral pihal med dobrih 10 do 15 vozlov.

Ravno nama je dobro šlo, ko sva se bližala današnjemu cilju: Zalivu Igrane in admiralica je hotela še malo naprej.

Nov cilj: Sidrišče Donja luka pri Marakski.

Ampak valovi so rekli, da ne bo šlo. V tako valovitem sidrišču že ne bova prenočevala.

Saj mogoče bi se ponoči umirilo, mogoče se pa ne bi.

Na tem delu na celini ni dobro zaščitenih sidrišč, zato se usmeriva na Brač v razvejan sistem zalivov pri vasi Povlja.

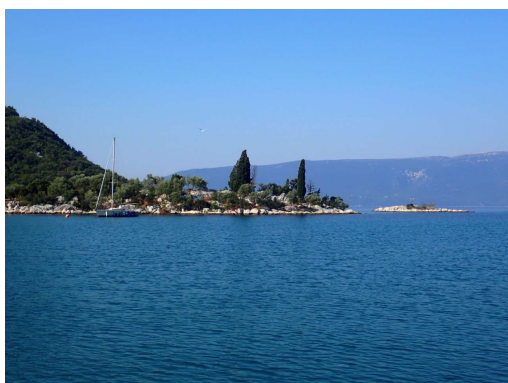
Na poti si skuhava in pojeva večerjo. Lili ni bila najboljše volje, saj je bilo kuhanje me dposkakovanjem neprijetno. Čeprav sva med samimi otoki je dovolj vala, da barka poskakuje.

V zaliv priplujeva že v temi. Na srečo sem tam že bil in poznam sceno. Večji del zaliva je preglobok za sidranje ali preozek za vrtenje na sidru in ponavadi se ljudje vežejo na obalo, nekateri pa gredo raje na boje, ki so v enem od krakov. A obstaja nekaj mest, kjer je globina le 10m, na tleh je mivka, do obale pa je dovolj prostora. Najboljši taki prostori so seveda že zasedeni a najdeva še prostor zase.

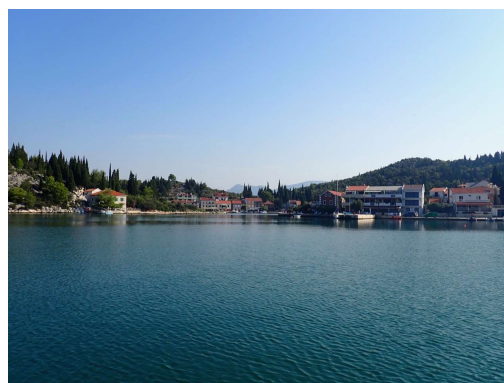
Navionics karta je tukaj narisana precej narobe, zato se nanjo ni moč zanesti. Med sidranjem nama kaže, da zoziva po kopnem. Lune ni, tako, da se ne vidi kaj dosti. Tukaj je zlata vreden radar, ki točno pokaže kje je obala in kje so ostale barke.

Naporen dan je za nama.

Danes sva preplula 53 milj in to čisto vse na motor. Najprej je bila bonaca, potem veter v nos. Vmes sem le slabo uro lahko imel odprta jadra za pomoč motorju.

Odhajamo iz Blac. Na daleč izgleda voda še kar čista, a vonj nakazuje na to, da tam kanalizacije ni. Vse gre v morje.

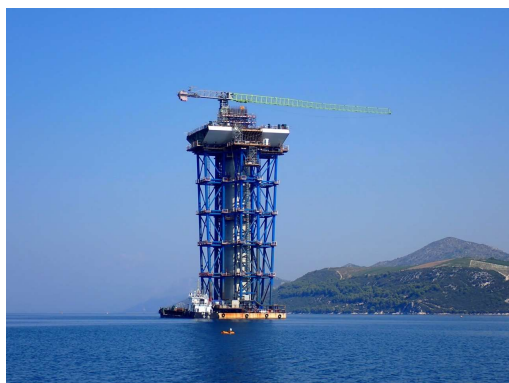
še pogled nazaj. Povsem na desni je Mali Ante.

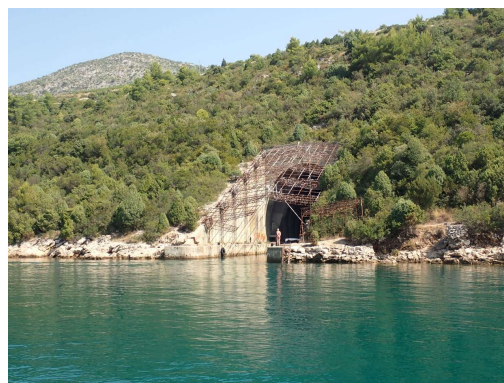
Gradnja mostu na Pelješac. Gradijo Kitajci.

Pravijo, da bo zgrajen še pred rokom.

Od blizu izgleda kar impresivno

Železna konstrukcija nad bunkerjem se podira, a to ne ustavi Tarzanov, da se ne bi obešali nanjo.

13. avgust 2020, četrtek

Crni rat (Brač) - Omiš - Uvala Točinjak (Brač)

Zbudiva se v sončno in toplo jutro.

Spijeva kavico, sledi kratko kopanje in že se odpraviva v Omiš, kjer se dobimo z bratom in svakinjo.

Nikoli še nisem bil v Omišu.

Luka je prenatrpana in turistične in ribiške ladje so raftane na pomol dve ali tri vštric, en del pa je preplitev za naju.

Ravno hočem na sidro, ko mi Mare javi lokacijo, kjer se je sprostil privez.

Še dobro, da smo se vezali na pomol, saj sta nakupila hrane za eno krajšo pot okrog sveta.

Heron je tako založen z dobrotami, da nas nič ne briga, če bo kje kakšna trgovina odprta ali ne.

Zaplujemo nazaj proti Braču. Nikamor se nam ne mudi in prav počasi odpujsamo čez Brački kanal proti Povlji.

Sidramo v zalivčku Točinjak, miljo zahodno od Povlje, kjer sledi kopanje, žar in še kopanje.

Aha še ena novost: Odpremo frizerski salon in kapitan ima novo frizuro. Admiralica se me je usmilila in me ostrigla.

Vreme se je ustalilo in je tipično poletno stabilno. Morda je le maestral nekaj šibkejši, kot bi pričakoval in pihati je začel pozno.

Ko sidramo piha le 5 vozlov, največ, kar so danes zabeležili instrumenti v celem dnevu je bilo 11 vozlov, proti večeru je spet bonaca.

Danes smo prepluli 18,4 NM več kot pol na motor, nekaj pa prav počasi na flok.

14. avgust 2020, petek

Uvala Točinjak (Brač) - Vrboska (Hvar)

Noč je bila mirna, zjutraj pa so v zaliv prodrli neki mali valovčki, ki so me zbudili.

Ko se zbudi še ostala ekipa sledi kavica, zajtrk, kopanje in potem odhod.

Na dopustu smo in plan je, da bomo jadrali kratke razdalje in se raje več kopali.

No, danes se nam je ta plan že sfižil in smo jadrali več, kot kratko razdaljo.

Ko odplujemo piha veter nežno in še iz vzhoda, zato orcamo proti vetru do vzhodnega rta Brača, potem v ravni črti na leve uzde do zaliva Pokrivenik na Hvaru. Tu sem že sidral in zaliv mi je všeč, a danes je tu že nekaj plovil, v dnu zaliva pa so namestili mrežo za kopalce in to precej daleč od obale.

Če bi se zelo stisnili bi za silo lahko sidrali, ampak tisti prvi del 'zelo stisnili' mi ne diši, zato pogledamo še par sosednjih zalivov.

Prav v vsakem je nekaj na črno postavljenih boj, ki otežujejo razkošno sidranje, zato se odločimo, da gremo ob Hvaru na zahod do Vrboske oziroma otočka Zečevo.

Veter piha z juga in po gladki vodi drsimo z bočnim vetrom proti cilju. Sploh nimam občutka, da jadramo, ker je barka tako mirna.

Z daljnogledom vidimo, da je pod otočkom že nekaj plovil, zato gremo raje pogledat na južni konec rta Glavica, to je na vhodu v Vrbosko.

Na rtu glavica je nudistični kamp. Me prav zanima, če je rt ime Glavica dobil po tem, da tu lahko cel dan gledaš glavice, kako neovirano mahedrajo med nogami, ali pa je ime starejše od kampa.

Tudi v tem zalivu je že nekaj plovil, a zaliv je velik in prostora je dovolj.

Smo pač avgusta v delu Hrvaške, kjer je navtike veliko (preveč). Pa danes niti ni čarterašev, ki imajo jutri menjave in so že v matičnih marinah ali v njihovi neposredni bližini.

Po dobri večerji se še malo okopamo, saj se je nujno hladiti. Vroče je, še ob devetih zvečer je v barki 30°C.

Danes smo prepluli 28,4 NM večinoma na polna jadra, malo pa na motor, ko smo iskali prazen zaliv. Pridelali smo 2 uri na motorju v skoraj 7 ur trajajoči plovbi.

Vetra ni bilo veliko, max v celem dnevu je bilo 17 vozlov, na sidru ob času sidranja le 5. Premalo, da bi dobro shladilo barko.

15. avgust 2020, sobota**Vrboska (Hvar) - Bol (Brač) - Vrboska (Hvar)**

Danes si gremo pogledat znameniti Zlatni rat na Braču.

Zjutraj bi to moral biti hiter plov z vetrom v bok, a vetra ni. Motor poje vse do Bola.

Pred 30 leti sva z Lili hodila vsako leto surfat na Bol. No, če sem natančen: Jaz sem hodil surfat. Ona ne surfa.

Bol se je v 30 letih precej povečal. Raztegnil se je v vse smeri.

Ena stvar pa je ostala taka, kot pred leti: Lepa sprehajalna pot od mesta do Zlatnega Rata je še vedno enako lepa, le borovci so večji.

Zlatni rat je katastrofa. Ljudje hodijo en po drugem in to v letos, v koronskem 2020. Kako mora biti šele ostala leta. V taki gneči jez ne bi želel preživeti dopusta.

Plovil je okrog rta ogromno. En motornjak se odsidra in odpluje, mi sidramo na njegovo mesto. Bistveno preblizu vseh naokrog za moj okus, a itak smo prišli samo na kratko kopanje. Ljudi je v vodi veliko, vmes se vozijo čolni vseh vrst in velikosti.

Po desetih minutah imamo instant turizma dovolj in odplujemo.

Medtem se je dvignil nežen popoldanski maestral, ki nas lepo vodi nazaj na Hvar.

Kar nekaj zalivov preiščemo, pa nam noben ni všeč. Ali je pregloboka voda, ali je premalo prostora, ali pa so notri kakšne boje za lokalce. Nazadnje se odločimo za otoček Zečevo v bližini Vrboske, a ko zaplujemo okrog rta zagledamo tam celo hordo plovil. Le od kod so se vzeli. Danes je sobota in čarteraši bi morali biti še v marinah in njihovi okolici.

Ne preostane nam drugega, kot da gremo okrog Glavice v zaliv Soline, kjer smo bili že včeraj.

Tudi tukaj je precej plovil ampak je prostora več kot dovolj.

Sledi seveda kopanje in roštilj, potem pa izlet v Vrbosko.

Med vsemi opcijami smo si izbrali najbolj ekološki način: Odveslamo na obalo in se sprehodimo peš do mesta. Seveda smo odšli na pot dovolj pozno, da ni bilo več sonca. Lili se je odločila, da ostane na Heronu in se naužije malo samote.

Vrboska me je prijetno presenetila. Lepe kamnite hišice so zložene v ozki dolini na koncu dolgega zaliva.

Manj prijetno me je presenetila slaščičarna.

Sladkarji nimajo. 'Znate, desina nam se korona', je rekel. Ne spleča se jim peči tort in sladic, ker ni turistov.

Imeli so samo sladoled in gazirane pijače.

In pri tem, ko javka, da ni turistov je imel zasedene skoraj vse mize, na ulici pa so ljudje stali v vrsti za sladoled.

Ni se mu zgodila korona, zgodila se mu je lenoba. Lažje je javkati, kot delati.

Imajo pa v Vrboski po njihovih trditvah eno najlepših cerkva/trdnjav na svetu (a i šire). Je res kar zanimiva in lepo obnovljena.

Na poti nazaj smo šli mimo vinarne in hoteli spiti kozarec (vedno se začne z enim) vina, a dečva je že zaključila blagajno in ni bilo nič, čeprav blagajne sploh nismo rabili, samo vino.

Smo pač (boljše in cenejše) vino pili na barki.

Če ob vsej gneči javkajo, da ni dovolj turistov jim ni pomoči. Edino, kar bi rešilo hrvaški turizem je, če jih okupira na primer Avstrija in jih nauči, kaj je to turizem. Sedaj delajo precej po principu 'pošlji denar, a ostani kar doma'.

Dan smo končali vsega nekaj metrov drugje, kot smo ga začeli, a smo kljub temu danes prepluli nekaj čez 15 milj.

Vetra ni bilo veliko za kanal med Bračem in Hvarom - max v celem dnevu je bilo 21 vozlov, na sidru ob času sidranja le 6, zvečer praktično nič. Komarji napadajo, a se jih uspešno branimo.

16. avgust 2020, nedelja**Vrboska (Hvar) - Stari grad (Hvar)**

Noč je bila tiha in mirna do zgodnjega jutra, ko je nekaj - verjetno kakšno večje plovilo naredilo precejšnje valove, ki smo jih dobili v bok. Kar nekaj časa smo se zibali, preden se je umirilo. Po zajtrku in kopanju z rahlim vzodnikom odplujemo in počasi jadramo po Hvarskem kanalu na zahod. Veter se potem po napovedi obrne in piha z juga, a ga je malo.

V celem dnevu nismo zabeležili več, kot 11,5 vozlov, večino časa je bilo pod 10.

Ampak danes imamo kratko pot in večji del vseeno prejadramo.

Pogledat si gremo Stari grad na Hvaru. Zračne razdalje med Vrbosko in Starim gradom je le dobre 3 milje, a po vodi porabimo za to pot 16 milj.

Zaplujemo prav v mestno luko, da si ogledamo Stari grad z vode, se obrnemo in gremo sidrat malo ven iz luke.

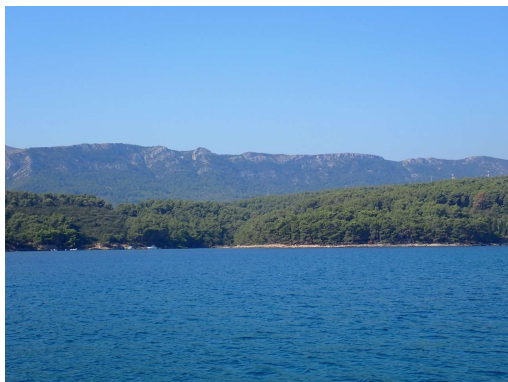
Tu je voda čista in se lahko kopamo. V mestu se ne moreš kopati, drago plačaš privez, si v večji vročini in vsi firbci ti gledajo v barko. Si pa v centru dogajanja.

Mi se odločimo za več prostora in kopanje. Po odlični večerji se napokamo v dingača in z motorjem oddingiramo v mesto

na sprehod, ogled in sladoled.

Stari Grad je kar velik. Ozke ulice se vijejo med kamnitimi hišami. Od starega Grškega in kasnejšega rimskega naselja ni ostalo dosti. Le nekaj kamnov, ki so zdaj vgrajeni v stavbe novejšee dobe. A tudi te 'novejše' so nekater stare po 500 let. Vidimo hišo Petra Hektorovića, ki je bil nekako sodobnik Trubarja. Vsak od njiju je precej zaznamoval svoj jezik in svoj čas.

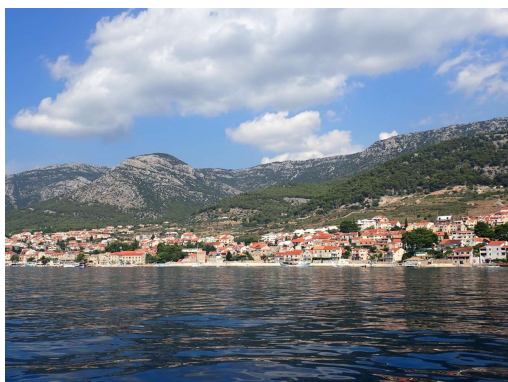
Turistov je v mestu za moj okus kar veliko. Ni videti, da bi bila kakšna huda koronska kriza.

Zaliv Soline, kjer smo spali.

Slika od včeraj: Samostan na Bolu.

Bol z vode.

Vhod v luko Stari grad.

V luki je bilo čez dan še precej prostora, zvečer se je luka napolnila.

Stari grad.

17. avgust 2020, ponedeljek

Stari grad (Hvar) - Zaliv Soline, Sveti Klement (Pakleni)

Po jutranjem (no, dopoldanskem) kopanju odjadramo na zahod proti koncu Hvara in na Paklene.

Jadramo počasi in vmes jemo zajtrk. Vsi nas prehitajo, saj vsi motorirajo. Mimo nas drvi v glavnem katamarani, ki ženejo motorje na polno. Seveda, čarterski teden je kratek, le zakaj bi ga zapravljali z jadranjem. Raje bodo prvi v naslednji marini, da odključajo še en otok, ki so ga obiskali in še eno gostilno z nadpovprečnimi cenami in podpovprečno hrano

Plovil je tukaj veliko. Ko pridemo iz zaliva pred Starim Gradom pogledam naokrog proti splitskim vratom inna vodi jih naštejem čez 70. Struktura plovil se je v zadnjih letih precej spremenila. Katamaranov je že skoraj več, kot enotrupcev.

Ko obplujemo zahodni rt otoka Sveti Klement vidim, da je povsod veliko bark.

Sidrajo celo tam, kjer pred leti ni nihče sidral, saj je dno kamnito in obala strmo pada v globino.

Pred davnimi leti smo sidrali v zalivu Vinogradišče, dokler tam ni postala gneča prehuda. Nato so tam postavili še boje in ta zaliv sem zbrisal z liste mojih priljubljenih zalivov. Na Paklenih sem potem ponavadi sidral v zalivu Taršče.

A danes tja ne grem niti pogledat. Že v luki Soline je polno bark. Boje so večinoma polne, povsod, kjer je globina pod 20 m so sidrane barke.

Nekako se stlačimo zraven enih Angležev in za moje pojme smo precej blizu. Nekaj kasneje pa se vmes sidra še ena jadrnica, pred nas v 20 m globine pa še dve. Upam, da jim sidra držijo. Gostota bark je kot v Italiji, kjer sidrajo z ovešenimi bokobrani, za vsak slučaj. Ne vem, kako bi bilo brez korone, a meni se zdi, da je letos še več plastike (plastičnih bark) na morju, kot ponavadi.

Zvečer gremo k Dionizu.

Na Dioniza me vlečejo posebni spomini. Tu sem bil že nešteto krat, a se vedno rad vračam. Ker nismo sidrani v Trščah, niti v zahodnem delu Solin bo pot tja neznanka.

Odveslamo do obale, najdemo stezo, ki vodi proti Dionizu in najpraj nas pričaka svarilna tabla pred kačami in škorpioni. Mi pa smo v glavnem v japankah. A se ne damo.

Do Dioniza je iz Vzhodnega roba res slaba in daljša pot. Tam nas pričaka stara ekipa. Stari naju z Lili veselo pozdravi in se naju definitivno spomni. Pravi, da res dolgo nisva bila pri njemu.

Večerja je po pričakovanjih odlična. pita od Balancana (malancanov), hobotnična solata (s hruškami in čičeriko), lignji in jageljček na žaru so vrhunski za moj okus. Na kocu komaj zmažemo še sladico. Še dobro, da ponudijo digestiv (orehovec in travarico). Ja, Dioniz, kot se ga spominjam. Streže ta mladi. Sin od gazde. Zna angleško in je uglajen, ni tak, malo zagrenjen godrnjavček, kot ata, a je enako priljuden. Mislim, da ima potencial, da prevzame lokal, ko gre ata v penzijo.

Na koncu nas še presenetijo, saj hiša časti vso pijačo, ne le digestivov.

Stari lisjak si je spet zagotovil mojo lojalnost in ve, da pridem nazaj. Ko sem ga vprašal glede sezone se ni nič potožil.

Pravi, da je sezona dobra, enaka lanski. Oni so polni in jim gre dobro. Končno en, ki ne jamra zaradi korone.

Pot nazaj do barke nas vodi skozi temen gozd. Še dobro, da imamo baterije.

Medtem se je zaliv še malo bolj napolnil. Ne pomnim, da bi tukaj kdaj videl toliko bark.

Lep dan je za nami.

Prejadrili smo 15 milj, naredili nekaj manjših projektov na barki, imeli dobro večerjo, kopali smo se veliko, skratka, dan brez pripomb.

Odveslamo na obalo. Pakleni otoki.

V tem delu zaliva redko sidra kakšna barka. Danes je tudi tukaj vse polno.

Pri Dionizu na večerji.

18. avgust 2020, torek

Pakleni - Ščedro - Vela Luka (Korčula)

Zaliv se zjutraj na hitro izprazni. Več, kot polovica bark odpluje še preden mi spijemo kavico, a takoj uletavajo nove, kot da so čakale za vogalom, da se naredi v sidrišču kakšen prostor.

Sredi zaliva sidra 85m dolga jahta s helikopterjem, ki pošlje en hud čoln raziskovat obalo za Heronom.

Kmalu za tem se pripelje amfibijski čoln. Poleg dveh članov posadke v brezhibnih belih uniformah je na čolnu še mladenka v tekaški opravi. Dostavijo jo na obalo in suha stopi na obalo in steče po gozdu.

Nato mojo pozornost pritegne motorna jahta, ki sidra zraven Herona in ima zanimivo posadko.

Dva sta brez dvoma profi crew. Fant in punca v belih uniformah. opravita sidranje in pripravita barko za kopanje.

Nato opazimo pet žensk in enega starega sivolasca. Ženske ne izgledajo, da bi delale v najstarejšem poklicu, ampak kako so tile povezani mi bo ostalo neznanka. Mogoče je ena žena ali vnukinja, ostale pa njene prijateljice. Kdo bi vedel. Moški je bil ves čas v salonu (verjetno pod klimo), ženske pa so SUPale (prvič na dili), skakale v vodo, plavalo in se nasploh imele super.

No, mene tudi ni bolelo, ko sem jih opazoval, kao se zabavajo.

Potem se mimo pripelje čoln s svežim sadjem, zelenjavo, kruhom itd. Malo dopolnimo skoraj neskončne Heronove zaloge, končamo zajtrk in kopanje in se odpravimo na Ščedro. Veter je ena žalost, par vozlov v krmo je slabše, kot nič. Šele tik pred ciljem lahko malo jadramo.

Časi, ko si lahko na Ščedru sidral kjerkoli so davno minili. si dobri zalivi imajo boje. Ustavimo se za kopanje v zalivu Rasohatica, ki ima žal kamnito dno z nekaj zaplatami mivke. Žal vreme še ni stabilno in ne zaupam temu, kako smo sidrani. Sicer sem zategnil in drži, ampak sidro se ni zakopalo niti centimeter v podlago. Verjetno smo se zataknili za droben rob skale. Ko se bo veter obrnil nam sidro zlahka spusti. Sidrani smo čisto v redu za dnevno kopanje, ne pa za čez noč ob nestabilnem vremenu. Medtem se je zunaj dvignil maestral, ki lepo vleče po kanalu med Hvarom in Ščedrom. Po kopanju dvignemo sidro in se odpravimo naprej. Kolebamo med Lovištem na Pelješcem in Velo Luko na Korčuli. Zmaga Vela Luka, saj nam daje boljše možnosti za naslednje dni.

Veter je čuden, a za nas ugoden. Vedno nam piha v polkrmo, pa plujemo najprej na vzhod, potem na jug in potem na jugozahod. Potem se veter utruji in opeša. Iz 20 (pravega) v polkrmo, kar je ravno prav, opeša na 6 v polkrmo, kar je brez veze.

Sidrao že v trdi temi v zalivu Meja pred vhodom v luko Vela Luka.

Prejadrani smo dobrih 15 milj do Ščedra in potem še enkrat toliko do Korčule.

19. avgust 2020, sreda

Vela Luka (Korčula) - Pakleni zaliv Taršče

Noč ni bila najbolj mirna.

Zaradi hitro padajočega dna sem sidral precej blizu obale in položil verigo precej varčno. Bili smo dobro sidrani za vse smeri vetra, le severovzhodnik me je malo skrbel. Ta bi nas vlekli stran od obale proti globoki vodi. Če bi se sidro pri obratu izkopalo in se ne bi takoj zakopalo nazaj bi lahko bilo že v pregloboki vodi za varno razmerje. Sestave dna pa nisem dobro poznal. Za vsak slučaj sem pustil prižgane instrumente vključno z radarjem. Če bi prišla nevihta je radar

najboljši pomočnik, saj v črni temi pokaže kje so druga plovila in kje je obala.

Veter se je ponoči nekajkrat obrnil in pihalo je iz vsaj treh kvadrantov. Sicer je bilo napovedano zelo malo vetra, a z možnostjo neviht. V daljavi se je občasno bliskalo in radarska slika je kazala, da ponekod dežuje. V takem lahko veter pride od koderkoli. No, kaj dosti čez 15 vozlov ga čez noč ni bilo, dežja pri nas tudi ne.

Ponoči sem se nekajkrat zbudil in šel pogledat situacijo, ki je bila vedno v redu. Edino nekaj valov je našlo pot v zaliv in nas je zjutraj nekoliko zibalo.

Dopoldan odjadramo. Razmišljamo bodisi o povratku na Paklene ali pa o Visu. Ko pridemo na odprto nam smer vetra določi, da gremo na Paklene. Piha namreč točno iz Visa.

Na morju je precej plovil. Iz strani Visa vidimo celo obzorje polno špinakrov. Morda je kakšna regata.

Hvar dosežemo nekoliko vzhodno od Paklenih. Naredimo par obratov v veter, glavno jadro je na drugi krajšavi, flok je le delno razvit, razvito je še viharo jadro. Ta kombinacija nam omogoča dovolj hitro jadranje brez velikega nagibanja. Maestral tukaj kar solidno piha. Danes ga je bilo do 22 vozlov pravega vetra. Nekaj časa malo regariramo z nekim večjim katamaranom, ki presenetljivo dobro orca v veter. Nismo se mu mogli približati, smo pa lovili korak z njim.

Sidramo v Zaliv Taršče. Seveda je notri že gneča, a zaliv dobro poznam in najdemo prostor, kjer je globina primerna in lahko sidramo brez vezanja na obalo, ki ga jaz ne maram preveč in se mu izognem, če je je mogoče.

V zalivu je povsem mirno. Valov ni, vetra pa v času sidranja le 6 vozlov.

Danes smo prejadrali 22 milj, večino na jadra, eno uro motorja smo vseeno porabili. Skupna pot od Kanarskih otokov do današnjega sidrišča pa je danes natanko 3000 milj.

20. avgust 2020, četrtek

Pakleni zaliv Taršče

Dolgo in dobro smo spali.

Odločimo se, da danes ostanemo kar tule. Zaliv se zjutraj precej sprazni in se čez dan spet napolni z novimi barkami.

Nekateri pridejo le na kopanje, nekateri ostanejo čez noč.

Danes sem malo čistil podvozje. Odstranjeval sem rastje na dnu barke. Mislim, da imamo predolgo in preširoko barko.

Upam, da ne bom odstranil preveč Coppercoata. Nimam pojma, kako trd je. Na suhem je zelo trd, a po letu in pol v vodi je morda nekoliko zmehčan. Na barki je relativno tanka plast nekih zelenih alg in vmes kakšna mini školjkica, ki pa se ne drži dobro. Na nekaj mestih je neka apnenčasta mreža, ki pa se tudi odstrani brez težav.

Zaenkrat sem s Coppercoatom zadovoljen bolj, kot s prejšnjimi premazi. Če bo pa res zdržal 10 let bomo pa še videli.

Jaz mu prerokujem kakih 5 let. Če bo več, bo to uspeh.

Novice iz domovine niso spodbudne.

Kacin je očitno očistil svoj bazen na vikendu na Krku in zdaj lahko uvedejo karanteno za vrnitev s Hrvaške.

Bratec in svakinja se bosta vrnila kak dan predčasno, midva pa še ne veva točno kako dolgo ostaneva.

Če se bo Jadran spraznil bo morda tule še čisto lepo in še malo ostaneva.

Sicer nam tukajle nič ne manjka. Voda je čista in dovolj topla zame, jemo odlično, vročina pa je tudi popustila in se spi odlično.

Pa saj nam ni tako hudo!

Danes nismo pluli. Kam gremo jutri se bomo pa odločili zjutraj ob kavi.

21. avgust 2020, petek

Pakleni zaliv Taršče - Nečujam na Šolti

Slovenski paniki s Kacinom kot vladnim govorcem na čalu hočejo, da se gre čimprej domov.

Naša generalna smer je jasna: Priti moramo nekam bližje Omišu.

Šolta se zdi pravi cilj, saj ima kup lepih zalivov in je na naši poti.

Ko odplujemo se maestral šele vzpostavlja in je šibak.

Vseeno jadramo. Nismo hitri, a se premikamo v pravi smeri.

S Paklenih proti Splitskim Vratom imamo veter skoraj v krmo. Jadramo najprej metuljčka, potem polkrmo in računamo na to, da se bo veter obračal s soncem. Tokrat nas veter uboga in jadramo po planu. Vetra ni bilo veliko, max cez cel dan je bilo 15 vozlov, večinoma okrog 10, vmes tudi manj.

Pred nami je iz zaliva odplula luškana mala rumena jadrnička (mislim, da GibSea 22) z registracijo iz Poreča. Ko je pihalo nekaj bolj smo jih ujeli in prehiteli, ko je pihalo manj so nas lovili. V mislih sem jim večkrat čestital za dobro jadrnanje, saj so se dobro držali za nami s svojo malo lupinico. Pred Splitskimi Vrti smo Mareta vlekli na vrvi, pihal je res šibak veter in hitrost je bila brez Mareta 3 vozle, z njim v vodi pa samo 1,9 vozla. Medtem so nas rumenčki prehiteli. Ko smo spravili lestvico, vrvi in Mareta iz vode, in ko je malenkost bolj zapihalo, smo rumenčke spet prehiteli. Na njej so bili Slovenci in smo se pozdravili. Čestital sem jim za dobro jadrnanje, ko so se zasmejali in povedali, da so imeli ves čas prižgan motor, saj jih je brez motorja precej rolalo. Tu se pozna razlika v velikosti. Jaz sploh nisem opazil, da bi bili kakšni valovi. Kar nekoliko s strahom sem se bližal zalivu pri Nečujmu. Zalij ve velik in razvejan, a je zaradi tega zelo popularen. Bal sem se, da bo v zalivu neskončna gneča. Ampak ni bilo nič hujšega. Lahko smo sidrali vredi zaliva brez vezanja na obalo. Zvečer smo pekli na žaru. Malo preveč sem se najedel, a to bo kak digestiv kmalu popravil. Ob večerih je zadnje dni prav prijetna temperatura. Ni več vročine in spi se dobro. Sezona se Hrvatom očitno dobro razvija. Slišali smo gostilničarja, kako je odganjal goste, ki bi hoteli na večerjo, saj je bil povsem razprodan in nim ji mogel zagotoviti mize, čeprav so bili gostje zelo fleksibilni in so bili pripravljeni priti zelo zgodaj ali zelo pozno, sploh karadkoli. Morda bo čez nekaj dni manj gneče. Danes smo prepluli 20 NM, motor ima eno uro več, Jadrani pa smo počasi, povprečno le 3,7 vozla, največ 6,9 vozla.

22. avgust 2020, sobota

Nečujam na Šolti - Krknjaši

Na Šolti je bilo lepo in zjutraj pride sidrat v našo bližino turistična ladjica z velikim plakatom 'blue lagoon', na sliki pa so Krknjaši z Drvenikom v ozadju. To ni daleč od nas, Mojca še ni bila tam, torej gremo tja. Lepo, a počasi jadramo v šibkem vertu. Posadko pripravim na to, da bo tam gneča, saj je sidrišče izredno priljubljeno tako za dnevno kopanje kot za prenočevanje. Res je bila gneča, a nekako najdem prostorček za sidranje. Ko zategnem sem nesramno blizu dveh Madžarskih jadrnic, ki sta bili vezani skupaj na enem sidru. 15 m loči našo krmo od njihovega premca. Pogledujem proti njim, a mi pokažejo, da se oni ne sekirajo. Videli so, kako sem zategnil, barke so lastniške in verjetno imajo raje pred seboj nekoga, ki je dobro zategnil verigo in mu sidro drži, kot pa kakšnega čarteraša, ki sidra prvič v življenju. Imamo precej manj privatnosti, kot bi si jo na sidru sicer želeli, a ni nič hudega. Madžarke se sončijo po palubi in se mažejo s kremo. Pogled, ki ne moti oči. Ravno prav blizu, da se vidijo vse obline in dovolj daleč, da se ne vidi celulit. Čez čas se ena od njih odveže in odpluje, čez čas odpluje še druga. Med dnevom se izmenjajo skoraj vse barke. ene odhajajo, druge prihajajo, gneča pa je bolj ali manj ves čas enaka. Voda je krasna za kopanje. Plavanje je malo bolj adrenalinsko, saj se ves čas po zalivu prevaža veliko število dingačev - nekateri mini kapitani še nimajo deset let, pa barke, ki prihajajo in odhajajo. Ob večeru veter ugasne in po zalivu se vsi vrtimo samo na kakšnem metru verige. Kje je kakšno sidro vedo le ribe. Vseeno v zaliv prihajajo nove barke. Admiralica je nekajkrat uporabila njen znameniti 'bitch wings', ko gre k sidrniku, da roke v bok in grdo gleda. Vse barke, ki so ga bile deležne so šle sidrat čisto na drugi konec zaliva. Stvar očitno deluje. Kljub gneči je zaliv lep, kot vedno in mi se imamo prav dobro. Danes smo prepluli le 8 NM in to na veter s povprečno hitrostjo samo 4,1 vozla in največjo le 6,1 vozla. Motor ima eno uro več, v glavnem za dvig in spust sidra in plovbo po zalivu. Veter cel dan ni presegel 14 vozlov, ko sidramo ga je le 7 vozlov, ob večeru pade na nič.

23. avgust 2020, nedelja

Krknjaši - Brač, Omiš - Luke (Brač)

Na eni od bark so imeli večerno zabavo z glasbo in poizkusi petja, ki so postajali z vsakim kozarcem glasnejši in manj uigrani. Na srečo so kmalu omagali in v laguno se je naselila tišina. Po jutranjem kopanju se odpravimo proti Omišu, pziroma natančneje vasi Čelina, par kilometrov jugovzhodno od Omiša, kjer ima Mare avto. Vetra ni najprej niti za vzorec, potem lalo zapihlja z ene in nato z druge strani, a vsega nekaj vozlov hitrosti. Motoriramo do Brača, in se gremo skopat v prvi zaliv, ki nam pride nasproti - še pred Sutivanom, vsega lučaj od splitskih vrat.

Nato se delamo, da jadramo proti Omišu, a so jadra bj za okras, kot za pomoč motorju. Šele tik pred ciljem malo potegne veter.

Pred Čelino ni dobrega sidrišča in sidramo v globoki vodi (15 m) tik ob obali. To še za kopanje ni dovolj dobro, kaj šele za kak daljši postanek. Skuhamo in pojemo kosilo in z Maretom in Mojco odveslam na obalo. Čaka ju veliko-več-kot-sto stopnic do avta. Z vso prtljago. Po zgočem soncu. Lili ostane na barki, pripravljena, da v vsakem trenutku prižge motor in reši barko pred skalami ali malimi bojami za gumenjake ali čim podobnim, če bi se veter preveč obrnil.

Medtem se je naredilo ravno dovolj vala, da nam oteži izkrcanje s prtljago. Že iz barke na čoln je bilo adrenalinsko, iz čolna na obalo pa še bolj. Mali pomolček ni uspel zaustaviti valov in čoln j eposkakoval kot kozliček. Skoraj srečno se izkrcamo. Malo morske vode pa itak ne škodi.

Odveslam nazaj na Herona, z Lili dvigneva čoln in se nameniva proti Braču na najbližje varno sidrišče - v zaliv Luka pri Povlji.

Jadrava z nekoliko zmešanim maestralom, ki mi burja meša štrene. Bolj počasi gre samo na flok (3 do 3,5 vozla), a za pet milj se mi ne da dvigovati glavnega jadra. Nekaj pred ciljem veter spet povsem ugasne.

V zalivu je že nekaj bark, več kot polovica boj je zasedenih, a naše priljuljeno mesto za sidranje je prosto.

Sledi kopanje. Voda je čista in topla.

Danes smo prepluli kar dolgo razdaljo, celih 33 NM smo naredili s povprečno hitrostjo 4,8 vozla in največjo 6,3 vozla.

Večji del na motor, nekaj na jadra. Motor ima šest ur več.

Tako pač je, če imaš obiske. Vežan si na čas in kraj, sicer bi midva danes ostala kjer sva bila in ne bi šest ur motorirala nekam, kjer ni niti sidrišča.

Veter cel dan ni presešel 15 vozlov, večino dneva je bilo skoraj nič, ko sidramo ga je 3 vozle.

Čez noč in jutri je napovedana burja od 4 do 20 vozlov, izdano pa je tudi opozorilo za sunke burje v našem delu morja: 35 do 50 vozlov in možne nevihte. Tule smo za burjo pospravljeni dokaj v redu. Nekaj vala se lahko prikotali v zaliv, a ne direktno. Bomo videli, kaj bo iz tega. Bolj upam, da dobimo 4 in ne 50 vozlov. Neki neugodni oblaki, ki sva jih videla proti večeru so se še nad kopnim razbili, ta trenutek je spokojno mirno.

24. avgust 2020, ponedeljek

Luka (Brač)

Grožnje, da bodo ponoči lahko 'udari bure do 50 čvorova' se pri nas na srečo niso uresničile.

Poslušam radio in pri prometnih informacijah omenjajo prepoved vožnje za višja vozila in motorje po cestah v okolici Krka. Tam torej burjo imajo, sem dol pa na srečo ni prišla v polni moči.

Sicer smo ponoči dobili nekaj malih valovčkov in nekajkrat je malo bolj zategnilo sidro, tako da je snubber zaječal, a ne dovolj, da bi se mi dalo pogledat instrumente. Po moji laični zaspani oceni celo noč ni bilo sunkov nad 20 vozlov, razen, če sem kaj prespal, kar pa dvomim, saj se ponavadi zbudim, če se veter spremeni.

Tudi dež in bliski so bili zvečer ponoči vidni le nad celino.

Zjutraj se je zaliv izpraznil. Skoraj vse boje so prazne, tudi sidranih bark je le peščica.

Takoj zjutraj še malo posije sonce, potem pa se pooblači tako močno, da razmišljam, če bi za branje raje prižgal luč.

Proizvodnja elektrike pade na manj kot 5% normalne za ta dopoldanski čas. Predvideno pranje perila danes torej odpade.

Za pralni stroj rabim bodisi sonce, ali pa mora delati motor. Pa še perilo se v (napovedanem) dežju in sopari ne bi dobro sušilo.

Potem res rahlo dežuje. Zaprem okna. Soparno je. Dež preneha preden dobro zmoči palubo. Odprem okna. In kmalu spet dežuje. Zaprem okna. (ta odstavek lahko prebereš tri do štirikrat).

In tako se gremo nekaj časa, nato se končno malo bolj ulije.

No, upam, da mi bo opralo palubo. Dež kmalu preneha in med oblaki se pokaže sonce. Paluba je za silo oprana, štriki pa še niso razsoljeni. Za to bi rabili malo daljši dež.

Sicer pa je dan ravno pravšnji za branje in lenarjenje.

Danes nisva šla nikamor. Napovedan je bil dež in možnost 'olujnih udara bure' in sva raje ostala kar tukaj. Še dobro, da nisva šla, saj je malo deževalo, večino dneva pa je bila bonaca.

25. avgust 2020, torek

Luka (Brač) - Nečujam (Šolta)

Ponoči je resno deževalo. Bliskalo se je povsod naokoli, a daleč od nas.

Tokratni dež je bil dober za več stvari. Končno je dobro oprana paluba in tudi vsa platna (sprayhood in bimini), pa sončne celice in čolnič. To je bil tudi test vseh popravil na kanarskih otokih. Niti pri oknih niti pri jamboru ni v barko prišla niti ena kaplica vode. Očitno sva solidno popravila vse kritične točke.

Za danes je napovedana burja v upadanju, za popoldan še kar močan zahodnik.

Zdaj je pa treba uganiti kdaj je treba na pot. Do cilja imava 25 milj, to je kakšnih 5 ur.

Če odrineva prezgodaj bo burja še premočna in nama bo spet nasolilo ravno oprano barko, pa še plovba v močni burji ni

ravno užitek. Če greva prepozno bova rinila točno v veter, val se bo že razvil in verjetno bova spet slana.

Izberem najmodrejšo možnost: V miru spijava kavo, potem počasi odplujeva.

Eni bi temu rekli izkušnje, jaz bi temu rekel sreča, ampak, ko sva zavila iz zaliva je bila burja še ravno dovolj močna za res hitro jadranje. Kljub sunkom sem lahko na skrajšana jadra vozil dobrih 7 vozlov, večkrat čez 8, največ je šlo 9,6.

Pa to ni po valu navzdol, saj tule v Bračkem kanalu ni oceanskega vala. Veter je pihal z boka, vsak reful je malo bolj nagnil, predvsem pa zelo pospešil barko, ki med refuli ni izgubila veliko hitrosti.

Uspelo nama je iztisniti kakšno uro in pol krasnega jadranja.

No, admiralica se je nekaj pritoževala in sem moral vmes še bolj skrajšati jadra.

Ona na Heronu ne mara jadrnaja nad 8 vozlov. Kljub hitremu jadranju sva na krov dobila le nekaj kaplic vode. Odlično. Se pač pozna, da je to zaprto morje brez velikih valov, burja pa itak ni imela prostora, da razvije omembe vredne valove v vsega 2 milj širokem kanalu.

Medtem sva oprala eno žehto perila, saj je bilo sonca za proizvodnjo elektrike dovolj.

Veter je potem začel umirati in obrnil se je na zahodnik. No, tisto malo, kolikor ga je v začetku sploh bilo. Morda 5 vozlov pravega v nos.

Prižgal sem motor, Lili pa je dala prat še en stroj perila, saj bo spet topla voda.

Veter se je počasi krepil a midva sva se že bližala cilju.

Sidrava v nama dobro znan zaliv Nečujam, ki nudi le delno zaščito pred burjo, a ponoči naj bi burje bilo le še za vzorec, pravijo vremenoslovci.

Okrog nas pa sami Čehi. Prav pozna se, da je šlo precej Slovencev in Nemcev domov, Čehi pa so se namnožili na vse čarterske barke, kar jih Hrvaška premore.

Popoldan smo doživeli še en pravi resen pan-pan klic.

Za nejadralce: pan-pan je nujni klic, ki pomeni nevarnost za premoženje in opozarja na možnost razvoja dogodkov v smeri nevarnosti za življenje. Če so ogrožena življenja se opravi nujni klic may-day.

Klicala je barka, ki so ji odpovedali motorji, zahodnik pa se je medtem že lepo razvil. Iz dane pozicije sem ugotovil, da so v naši neposredni bližini - malo severno od našega zaliva, niti dve milj daleč.

Za hip sem pomislil, če naj dvignem sidro in se napotim proti njim, ko sem po radiu slišal, da se je nekdo že odzval. Itak je tam okoli precej plovil in verjetno lahko kdo z močnejšimi motorji nudi boljšo pomoč. Vmešal se je tudi Split-radio in situacija je bila očitno pod kontrolo.

Raje sem šel popraviti roler sidra. Kljub Covid-u in svaljkanju po marinah se je pregulil en gumi kolešček, preko katerega se spušča v morje sidrna veriga. Enostavno je razpadel na dve polovici. Na barki nimam točno take rezerve, a sem nekaj z improviziral z nekoliko ožjim plastičnim rolerjem in kupom podložk. Za nekaj časa bo, potem bomo pa kupili pravo dimenzijo in sanirali tako, kot je treba.

Lili je šla šnorkljat na ostanke starega rimskega zidu, ki je tule v zatoku zaliva.

Kamnolom bračkega marmorja. Po hrvaških virih je iz njega narejejo vse, kar nekaj šteje na tem svetu.

Ziz je precej poraščen. Jaz se ga spomnim izpred veliko let, ko ni bilo na njemu toliko alg.

Sedaj položaj zidu označujejo boje. Včasih jih ni bilo, zid pa je 60 cm pod gladino. Nevarno za tiste, ki ne berejo kart in peljarov.

26. avgust 2020, sreda

Nečujam (Šolta) - Krknjaši

Ja, ponavlja se, kot pokvarjena plošča.

Spet se smukava po krajih, kjer sva bila že stokrat.

Še prej pa greva zjutraj na kopno, kar je pri nama redkost.

Na Šolti vidiva več čeških tablic na avtomobilih, kot hrvaških. Druge so redke. Čehi torej niso najeli le vseh bark, zasedli so tudi večino apartmajev. Pogosto je slišati tudi poljski jezik. Ne vem, če je to specifika tega kraja ali splošni pojav.

Greva v trgovino nakupiti hrano, saj so ladijske zaloge precej opešane. Svežih stvari pa je itak skoraj zmanjkalo.

Čeprav so oboji obiski prinesli ogromno hrane, pa še od prej sva imela velike zaloge, je v shrambah presenetljivo veliko praznine.

Izgleda, da smo pojedli res velike količine vsega.

Prestaviva se v sosednji zaliv, v Rogač, kjer je ponavadi dobra šnorklarija. Voda je tam bolj čista, kot v Nečujmu, obala je precej bolj skalnata. Žal pa je precej skalnato tudi dno in zaliv je primeren bolj za dnevno kopanje, kot za nočitev. Ko Lili prileze iz vode greva naprej.

Razmišljam, da bi malo raziskala zalive na južni strani Čiova, a ko se jim približam vidim, da je vse precej pozidano, tako da si premisliva in obrneva proti Krknjašom (spet). Na srečo je veter dovolj obrnil, da lahko voziva skoraj v smeri, zadnjo miljo pa odmotoriram, saj se mi ne ljubi premetavati jader. Itak sva vozila le na flok in viharnik. Glavnega jadra se mi za to kratko pot ni dalo vlačiti na jambor. V popoldanskem maestralu je Heron samo na mala prednja jadra razvil hitrost nad 5 vozlov. Preden sem obrnil ostro v veter proti Krknjašem smo jadrili celo nad 6 (največ 6,7).

Sidrišče je občutno manj zasedeno, kot prejšnjič. Sredina tedna je in čarteraši so te dni v glavnem na bolj oddaljenih zunanjih otokih - Vis, Lastovo, Mljet, Korčula, . . .

Midva pa, . . . midva imava pa počitnice in se imava 'na easy'. Vreme je še poletno, le dnevi so krajši in ponoči se boljše spi, ker ni vroče. Še kak dan ali dva bo tako potem pa že napovedujejo dež in ohladitve.

Danes sva preplula 11 milj. Veter čez dan ni presegel 18,5 vozla, na sidrišču ga je po sidranju 8.

27. avgust 2020, četrtek

Krknjaši - Stari Trogir

Noč je bila mirna, brez vetra in spali smo, kot na jezeru.

Vremenarji napovedujejo čez dva dni kar močan jugo in planirava se zavleči v Rogoznico, tam bova na sidru povsem zaščiteni.

A ne še danes. Danes bo še lepo vreme, zato greva v zaliv Stari Trogir, tudi tam je krasna voda, zaliv pa primeren za čez noč v stabilnem vremenu.

Odplujeva po jutranji kavi in kopanju.

Ko dvigam sidro je voda še tako gladka, da ostro vidim na tleh verigo in sidro.

Kakšnih 10 milj imava do cilja, in ker je vetra malo, dvignem še glavno jadro. Samo na flok bi vozila cel dan.

Zajtrkujeva medtem, ko prav počasi, z dvema vozloma hitrosti, drsiva z vetrom v polkrmno okrog Drvenika.

Nikamor se nama ne mudi. V miru pozajtrkujeva, a se skoraj ustaviva, ko nama Drvenik povsem vzame veter.

Par sto metrov odmotoriram, v Drveniškem kanalu pa že lepo pihlja.

Seveda je orca, a danes se mi ljubi in počasi cikcakamo proti cilju.

Vetra je v glavnem pod 10 vozli, vala zato praktično ni.

To je nedeljsko prevažanje. To je orca, ki je prijetna. Jasno, da se med otočki veter ves čas vrtinči, zato celo pot vozim na roke.

Skoraj se ne spomnim, kdaj sem nazadnje več kot nekaj minut krmaril jadrnico na roke.

Pri nas ponavadi vozi avtopilot, midva pa malo tipkava po njemu. Krmilo primem v glavnem le pri pristajanju, sidranju in

vzvratni vožnji.

Zaliv Stari Trogir imava rada, saj je tu res krasna voda, pa še skalno dno je v bližini, kjer Lili rada malo raziskuje podvodni svet.

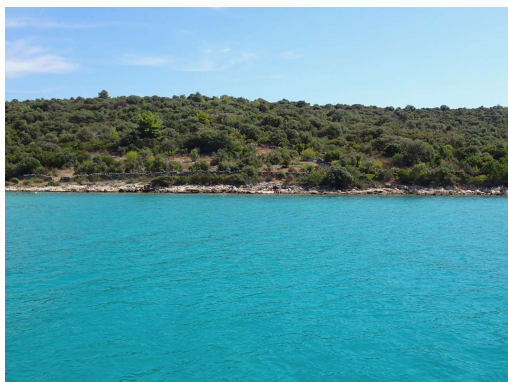
Danes je precej slikala. Našla je hobotnico, lepe ribice, korale, spužve, in kaj vem kaj še. Celo Navadnega morskega zmaja ja našla. Hrvati mu pravijo pauk. To je tisti s strupeno bodico, ki je nevaren. Marsikateri ričič je brez kakšnega prsta zaradi njega. Ko ga jemljejo iz mreže se lahko zabodejo in včasih prst odmre. Tako sem vsaj slišal.

Jaz sem medtem malo strgal življenje z dna barke. Nekaj se sicer prijmlje, a nič tragičnega ni in zlahka se odstrani. Zaenkrat sem zadovoljen s tem bakrom v epoksiju.

Danes sva preplula 12 milj. Veter čez dan ni presešel 13 vozlov, večino dneva je bil pod 10, na sidrišču ga je ob sidranju 6.

Za teh 12 milj sva porabila cele 3 ure. Dan sva zaključila z dobro večerjo in dobrim kozarčkom.

Počitnice v pravem pomenu besede.

Ja, voda izgleda takole.

Hobotnica se je skrila pod skalo.

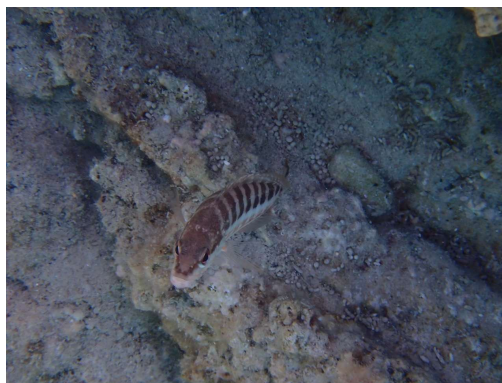
Tako nedolžno izgleda, pa tako je nevaren. Navadni morski zmaj (pauk).

List plava nad skalo. V mivki se bolje skrije.

Mrežasta spužva

Kanjec vedno grdo gleda.

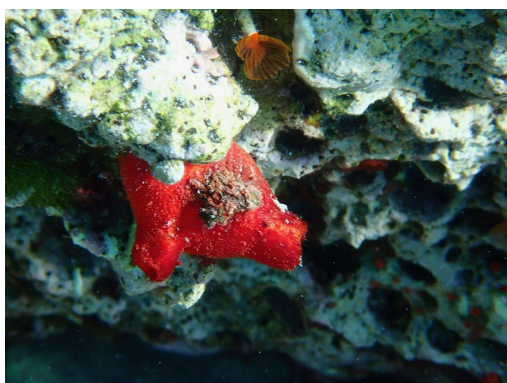

Črv apnenčasti cevkar

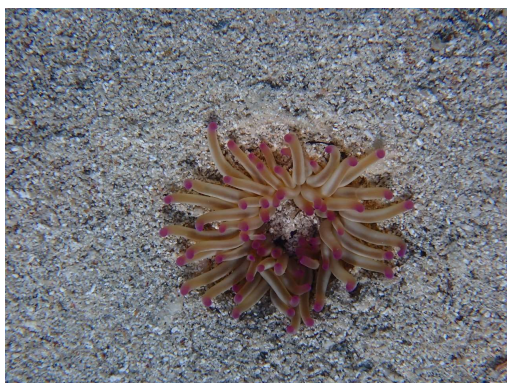
Pisani pokrovčkar (črv, sorodnik apnenčastega)

Rdeči kozolnjak ali morska breskev.

Babica papagajka je ponavadi zelo plaha.

Zlata veternica

Črv peščeni cevkar - tudi ta je zelo plah in se ga težko slika dokler je odprt.

28. avgust 2020, petek

Stari Trogir - Rogoznica

V zalivu Stari Trogir sva bila verjetno dovolj zaščiteva pred prihajajočim jugom za danes, a napovedujejo, da se bo kasneje okrepil na 35 vozlov s sunki čez 40, kar pa je že 8 Bf.

V takem pa ne bi tvegali biti v zalivu, ki je sicer z jugovzhoda zaprt, a je povsem odprt na jugozahod. Raje se zavlečem v Rogoznico, kjer je zaliv tako zaprt, da v nobeno stran ne vidiš odprtega morja. Seveda ne v marino Rogoznica ampak na sidro v vzhodni krak, pri kraju Stupin.

Zjutraj se precej plovil zamenja še preden spijsava kavo in se v miru skopava. Eni vstajajo zgodaj in potem motorirajo, ker še ni vetra.

Midva sva počakala, da napovedani jugo zapiha dovolj, da gosposko v polkrmo odpeljeva samo s flokom tistih dobrih 7 NM, a ne preveč, da bi se razvili valovi. Tokrat sva zadela timing v piko.

Zanimiva pa mi je struktura plovil, ki se je v Jadranu v nekaj letih povsem spremenila.

Na sidrišču je več katamaranov, kot enotrupcev in motornjakov skupaj. Tega še pred par leti v teh koncih ni bilo. Pa to niso male barke. Dobrih 40 ali 50 čevljev v dolžino in čez, je sedaj norma za katamarane. Imajo hidravlične platforme, ki v

vodo spustijo dingija, dingi ima volan, dingi ima motor, ki zlahka velče smučarja ali tubo, pa cel kup robe imajo s seboj. Tudi motorni SUPi in SUPi na foilu niso več redki. Nekateri vlečejo jet za sabo, eden je imel celo malo jadrnico. Vse bolj so tile veliki katamarani podobni superjahtam, ki tudi razveličejo svoje igrače za sabo, ko se zasidrajo.

Velikost bark se z leti stalno povečuje, njihovo število tudi, velikost morja pa žal ostaja enaka.

Jadran je že zdavnaj preveč poln navtike. Že leta se izogibam najboljšim lokacijam, ker so tipično prepolne in raje iščem tretjerazredne zalive, kjer ni take gneče in kjer ni koncesij ali naravnih parkov, kjer bi ti drago še enkrat prodali tisto isto morje, za katerega si že plačal plovno dovoljenje in turistično takso.

S sidriščem v Rogoznici sva zadovoljna. Voda je precej bolj čista, kot sem pričakoval glede na zaprtost zaliva in velikega števila hiš v okolici, pa še vse hotele in marino.

Vala ne pričakujem kaj dosti, koliko pa bo bližnji hribček ustavil veter bomo pa videli, ko bo resno zapihalo. Dno je peščeno, piše na karti, meni se zdi mešanica peska in blata, vsekakor je dno take vrste, da sidro dobro drži.

Danes sva v pričakovanju poslabšanja vremena še posebej dobro zategnila sidro.

Danes sva preplula slabih 8 milj. Vetra je bilo od jutranje bonace do 19 vozlov (true), ko se je jugo že dvignil. Jačanje juga je bilo napovedano. Na sidru ga je bilo 11 vozlov, se pravi, da hribček verjetno nekaj vetra zaustavi.

29. avgust 2020, sobota

Rogoznica (zaliv Stupin)

Sidrišče v Rogoznici se je dobro izkazalo. Vala ni bilo praktično nič, jugo pa vseeno kar dobro vleče.

Za nekaj ur sem prižgal instrumente in nameril največ 28 vozlov vetra, večinoma pa ga je bilo med 15 in 20. To je kar občutno manj, kot je napovedano izven zaliva, kako pa je zunaj, pa ne vem, saj se od tule ne vidi prav nič. Po VHFu posušam opozorila o 'jajkom, mjestimice olujnom jugu'. Tole tukaj je še zelo daleč od 'olujnog'.

Hribčki jugo tule malo obrnejo, tako da piha iz vzhoda. Na vzhod je zaliva še za 0,4 milje, kar je premalo, da bi se razvil kak omembe vreden val.

Lili je šla kljub vetru v vodo in je prišla nazaj prijetno presenečena nad vsem, kar je videla in poslikala pod vodo. Debelo uro je ni bilo in če je ne bi videl bi me že resno skrbelo.

Jaz sem svoje kopanje omejil na higienski minimum.

Sem se pa odločil, da grem malo veslat. Ja, vetra je okrog 20 vozlov, ampak me zanima, če bo šlo.

In gre. Zlahka. Proti vetru gre prav lepo., le vesla je bolje bolje obrnit vodoravno, ko jih neseš nazaj - tako, kot to delajo tekmovalci. Jih veter manj zaustavlja.

Prečno na veter pa je malo manj optimalno, saj sem poškopljjen vsakič, ko dvignem vesla iz vode.

Odveslam navzgor po zalivu, odnesem smeti in grem v trgovino kupit nekaj sadja.

Nisem si natikal maske, prodajalka pa mi ni nič rekla, svojo masko je itak imela na bradi in ne na nosu.

Kraj (Stupin) me ni ravno navdušil. Par vikendov in nekaj apartmajev. To je vse.

Center dogajanja je 'Gricko fastfood', kiosk na plaži, kjer dobro opečeni možakarji žulijo svoje pivo, medtem, ko se njihove boljše polovice pražijo na plaži, otroci pa vreščijo v vodi.

Tik ob plaži je speljana cesta, kjer so parkirani njihovi avtomobili.

Res sem vesel, da imam jadrnico. Včasih je treba na kopno, da znaš cenit, kar imaš.

Nekaj hiš je zapuščenih, delno z razbitimi okni ali zazidanimi vrati. Glede na to, da je bila Rogoznica včasih vojaško oporišče JLA je prav možno, da so to srbske hiše, kamor se lastniki (če so še živi) ne morejo vrniti.

Nekaj hiš pa kaže na dobro gmotno stanje lastnikov.

Nov marmor, dragocen les, nerjaveče jeklo, zatemnjena stekla in nepogrešljiv Mercedes pod nadstreškom (seveda z zagrebsko registracijo) kaže na to, kdo so zmagovalci.

Zvečer pa drama (no, ja majčkeno). Že v poltemi pridrajša ena jadrnica s polno hitrostjo (in brez luči) in izgleda, da bodo sidrali pred nas. Oh, ne. Pa si premislijo. On za krmilom, ona spredaj na sidru. Cikcakata po zalivu s sidrom, ki jim binglja v vodo in iščeta, kjer bi sidrala. Poiskusita sidrat najmanj petkrat, pa vedno drsijta. Po najini oceni sta dala verige mogoče za dve globini in to pri 20 vozlih vetra. Kar kako uro traja vse skupaj preden se mončno nekje zatakmeta in obstaneta.

Na srečo sta za nama.

V tem delu zaliva nas je sedaj 6 bark, čez dan smo bili le trije. Zdi se mi zelo malo, glede na to, da je sidrišče zelo dobro zaščiteno, prostora pa je za 30 bark ali več. Verjetno so vsi čarteraši po marinah.

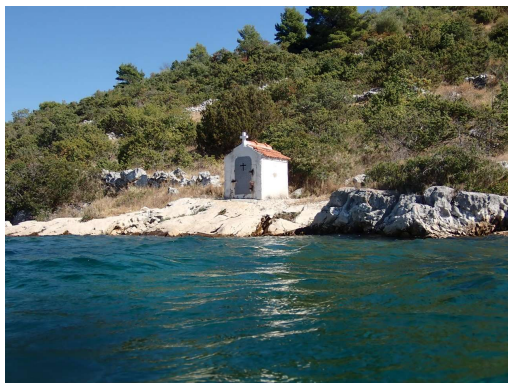
Ocena dneva: Še en lep počitniški dan. Voda je še topla in čista, pa še vremensko napoved so malo popravili.

Jutrišnji dež so preklicali, temperature pa se ne bodo spustile tako nizko, kot so grozili. Včeraj so napovedovali najvišje dnevne temperature do 20°C. Zdajle imamo 29, padle pa bodo mogoče na 25. Bolje tako.

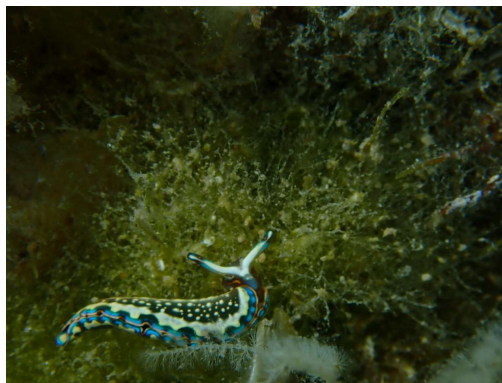
Aha: vse podvodne in 99% nadvodnih slik slika Lili in mi jih da na ključku, da dnevnik ni brez slik.

Več in v boljši resoluciji pa jih lahko najdete na njenem blogu:

<http://heronsailing.blogspot.com/>

Majčkena kapelica na obali slikana iz vode.

Polž steguje svoje tipalke, ko raziskuje okolico.

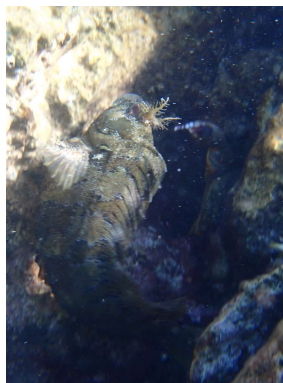
Je pa to čisto majčkena živalca. Tule je v družbi dveh babic v travi. Polž je v sredini spodaj.

Pa še babica velikanka.

Tako j evelika, da ni šla na eno sliko (20 cm minimum).

Ko se je hotela skriti v luknjo, so ven pomolele klešče.

Nikamor! tule je že zasedeno. Najdi si svoji luknjo.

30. avgust 2020, nedelja**Rogoznica (zaliv Stupin)**

Zjutraj, ko ugasnem sidrno lučko sta prišla, ki sta sidrala včeraj v temi še na svojem mestu.

Očitno jima sidro drži. Moram reči, da me je glede na to, kako sta včeraj sidrala, kar malo skrbelo za njiju.

Ko pa greva ven spit kavico ju ni več. Morda pa sta na misiji in morata hitro priti kam daleč. V tem vremenu jima ne zavidam. Če gresta na sever bo še nekako, ča morata na jug se bosta pa dobro namučila.

Danes piha še malo bolj, kot včeraj. V glavnem je med 20 do 25 vozlov, max pa sem nameril 33.

To so seveda hitrosti tule v zalivu. Zunaj mora biti kar pestro. Ob poročilih so povedali, katere katamaranske linije so odpovedane, in jih ni malo. Počasnejši trajekti vozijo normalno. Izdali so tudi opozorilo za pomorce (jako do olujno jugo, more 4 do 5).

Še komemoracija ob obletnici smrti 12 gasilcev na Kornatih je zaradi juga prestavljena, ker ne morejo na Kornate.

Če bi se mi mudilo na sever bi šlo te dni zelo hitro, a verjetno ne prav udobno. Pa se mi ne mudi.

Tule bova vedrila še par dni, dokler se vreme ne unese. Dežja danes ni, a pravijo, da jutri bo.

Neke fronte naj bi se zapodile čez nas, veter bo v enem dnevu nekajkrat zamenjal smer. Od juga (ki naj bi se umirjal) do zahodnika in severozahodnika naj bi šlo v burjo - in to dvakrat. Me prav zanima, kaj bo zares.

Kopanje pa je v tem vetru zanimivo. Barka precej pleše na sidru in zadnji del zato opleta levo-desno.

Ko si v vodi plavaš še ti levo desno, da si ves čas v zavetju. Če zamudiš obrat dobiš pa malo vode v obraz za kazen.

Voda je na srečo še topla.

Proti večeru veter upade, v daljavi se bliska in grmi.

In vendarle že danes dobimo dež!

Ob sednih zvečer se ulije. Veter se obrne in piha iz zahoda. Izgleda, da je prva fronta pohitela in ni čakala vremenoslovcev, ki so jo napovedovali za jutri. Mogoče bo pa prej prišlo tudi lepo vreme?

Zdajle prav lepo dežuje, vmes pa se bliska in grmi, veter pa je padel pod 5 vozlov.

Izgleda, da nama bo lepo opralo barko.

31. avgust 2020, ponedeljek**Rogoznica (zaliv Stupin)**

Ponoči ni bilo veliko dežja, se je pa precej bliskalo in grmelo. Veter pa je pihal iz vseh strani a je bil občutno nežnejši, kot pretekli dni.

Zjutraj po kavici, in prvem rahlem dežku se malo zjasni, piha pa iz severnih kvadrantov. Odločiva se, da se prestaviva na drug konec zaliva, bolj na zahod.

Tako bova bližje Rogoznici (sladoledu in otoku za ločeno zbiranje odpadkov), morebitni val pa bo imel manj prostora, da se razvije, pa še za nama bo cel zaliv in bo do priveterne obale celih 400 m.

Prej sva bila idealno postavljena za jugo, v severozahodniku pa sva bila le nekaj deset metrov od obale.

Če bi se zgodilo karkoli nepredvidenega, bi imela bore malo časa, da odreagirava preden bi se znašla na skalah.

Saj vem, mogoče sem preveč previden. A vedno obstaja možnost, da kak čarterist izruva najino sidro pri neveščem manevru sidranja, ali kaj podobnega. V takem primeru je precej bolje, da si od priveterne obale oddaljen 400 m in ne 40 m.

Prestaviva se torej za 500 m. Na skici se se lepo vidi najin novi položaj, ki da označuje rdeča ladjica.

Vidi se tudi, kako dobro je zaliv zaprt za vsako možno vreme.

Spustim čoln in odveslava na obalo. Privoščiva si dolg sprehod ob obali do starega dela mesteca.

Vreme sicer ni najboljše, precej oblačno je a vendar sva presenečena, da je zunaj tako malo ljudi.

Pozna se, da je zadnji dan avgusta, seveda se poznajo tudi korona ukrepi (karantena), ki so jo uvedle mnoge države, ne le Slovenija in Italija.

Prodajalka sadja se naju je prav razveselila in nama skoraj čestitala, da sva ostala kljub karanteni.

To je podkrepila z lepo gesto in nama na koncu dala še en lep grozd za povrh. Res pa je, da sva kupila kar nekaj njenega sadja.

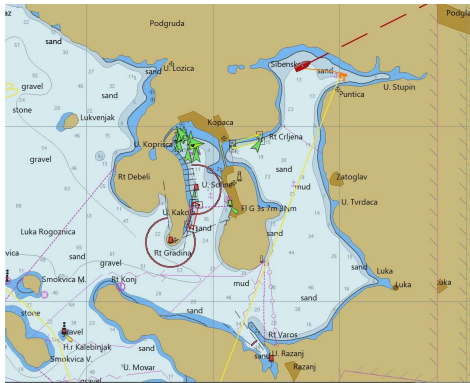
Stari del kraja je majčken. Dve vrsti hiš izgledata malo starejši, vse ostalo so vikendi in turistične kapacitete. Imajo pa vse dokaj lepo urejeno. Na trgu je delujoča fontana (ki je v resnici spomenik braniteljem ne-vem-katere-vojne), pred mestecem pa je v parku prav lepo vzdrževan akvarij na prostem. V njem plavajo orade, babice, bradač, črniki (edina jadranska koralna ribica) in še kaj.

Gostinjski naju vabijo, restavracij je veliko, a so bolj prazne, kot prezasedene. Turistov je v mestu nekaj, a to so v glavnem vikendaši, ki bodo kuhali sami. Pretežna govorica, ki ji slišiva na cesti je hrvaščina, večina avtomobilskih tablic pa bodisi ZG ali pa lokalne.

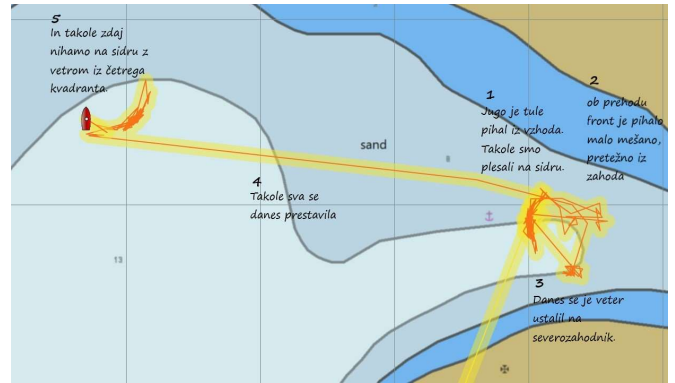
Na barko sva se vrnila ravno zadnji čas.

Nebo se je že stemnilo, zapihal je veter in pol ure po tem, ko je dingi spet visel na nosilcih, se je ulil dež.

To noč pričakujemo največ dežja, jutri pa se mogoče že kam premakneva.

Rogoznica je dobro zaščitena za vse vetrove in valove.

Kako smo nihali na sidru. Zgodba od 1 do 5.